નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલા માહરી કંપનીની રજીસ્ટર્ડ થએલી કિતાબો બીલીમોરાથી મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

ઝીંદા કરામાત

ઉર્ફે

મજાં-નયે અમલીયાત.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શ્રી. [illegible] બીલીમોરીઆ.

મુકામ [illegible] બીલીમોરા.

સુરત-[illegible] "શંકર" પ્રિ. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

સને ૧૯૨૪ ઇસ્વી. સને ૧૩૪૨ હીજરી.

આવૃત્તિ ૪થી. નકલ ૨૦૦૦.

કીંમત ૦-૧૨-૦.

ચૌથા-એડીશન.

દીબાચા

ઝીંદા કરામાત,

ઉર્ફે

ખઝો-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેંને ઈસલીયે છપવાઈ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ્લીકને બડી કદ્ર, ઓર ઈજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઓર હજારોં શાયેકીન, મેરી નાઝા તસનીફકી ખરીદારીકે હમેશા મુંતેઝર બને રેહતે હેં.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે ભેદ, ઉસતાદ અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે બાઅદ બતલાયા કરતે થે. આજ-કલ હરએક ઈલ્મકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે, હર શખ્સ અપને ઘર બયેઠકે સીખનેકા આદી હો-ગયા હે. ઈસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે, ખુદકે કાયદેકે લીયે ઈધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં.

ઓર અસલી બાતકા પતા નહીં લગાતે હૈં. જીસસે પરહને-વાલેકો ફાયદે–કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલ્મકી, ઓર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમેં એતેબાર (યકીન) ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી, ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદેં ઓર ખિદમત કરકે, જો ચીઝેં હાસિલ કી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નઝર કીયા હું ઓર અમલીયાતકે કવાએદભી ઇસ કિતાબમેં લીખખે ગયે હેં, કે જીસસે આમીલકો કામ–ચાબી હોવે, ઓર લોગ આપના શૌક પુરા કર સકેં. યે કિતાબકી સબ નકલેં ખલાસ હો–જાનેસે, ચોથી મરતબે છપવાઇ હે. યે કિતાબ મેંને બડી મેહનત, ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખખી હે. અગર ઇસસે કીસીકો ફાયેદા પહોંચે, તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે, ઓર ઇસમેં કીસી જગા ખતા નઝર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુંકે ખતા હરએક ઇનસાનસે હોતી હે.

આખીર સબસે અર્ઝ કરતા હું, કે એક વકત ઇસ કિતાબ–મેંસે ઝુરૂર કીસી ચીઝકા તજરૂબા કરેં, કયું–કે બ–ગયેર આજમાઇશકે કુછ હાસીલ ન–હોગા. લેકીન બેજા ફાયેદા ન–ઉઠાવે.

મુ૦ બીલીમોરા, | રાકીમ દુઆગો.
દેગડી–સ્ટ્રીટ. | મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ઝીંદા કરામાત
ઉર્ફે
ખઝી-નયે અમલીયાત.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

બાઅદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇલ્મ, ઓર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બ-ગયેર ઉસ્તાદકે હરગીઝ મુબતદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન ઇલમે અમલીયાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કોઇ કસ્દ કરે, તો અવ્વલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે સીખે. ઓર ઈજાઝત હાસીલ કરે. જીસ તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હેં, ઉસી તરેહસે કરે. જરા ફરક નહો. ઓર યે યકીન રખ્ખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે. તો અપને દીલમેં જરા શક ન-લાવે, ઓર ઉસકો-હી બરહક સમઝે, તબ ઉસમેં ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોગા. ઓર ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ ન-હોગી. ઓર અગર બે-ઈજાઝત, ઓર સાહેબ અમલકી તલકીન બ-ગયેર

કોઇ અમલ કીયા જાવે, તો કુછ ફાયેદા ન-હોગા. ઇસી સબબસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઢ-કર, રજઅતમેં (ફીટકારમેં) ગીરફ્તાર હો-જાતે હેં, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હેં, ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાતે અસમાયે ઇલાહી હક હેં, બાઅઝે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઓર આયાતે કુરઆની, વ-ગયરા સે, ઇનકાર કરતે હેં. ઓર ઉસકો ફેઅલે અબસ (નીકમ્મા) સમઝતે હેં, ઓર કેહતે હેં, કે ઇનમેં કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા! હમકો તો ખુદા પર તવકકુલ હે. ઓર ઈન બાતોંસે ઇઝહારે તવકકુલ કરતે હેં, રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હો-ગયે હેં. તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હેં. ઉન ગુમ-રાહોંકો ખુદાયે તઆલા, રાહે રાસ્ત દીખાવે, મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકે લીયે તાસીરાતકે સુબુતમેં ચંદ દલીલેં લીખ્ખી જાતી હેં.

હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઈરશાદ ફરમાતા હે, કે "વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા "શિફા-ઉન." યાને "હમ ઉતારતે હેં, કુરઆન-મેંસે, જીસસે લોગ શીફા પાવેં," ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે "મલ-લમ યસ-તશફે બિલ કુરઆને ફ્લા શીફાઆ-હુલ્લાહ." યાને જોઈ કો

શીફા ન–ઢુંઢે કુરઆનસે, પસ નહીં શીફા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીઝસે ઉસકો શિફા ન–હોગી.

અસહાબે કીરામ, ઓર અવલીયાયે ઉઝ્ઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં પઢકર, અકસર બીમારોં, વ–ગયરા પર દમ કરતે થે, ઓર ઉલમાને ઈસ બારેમેં બહોત કુછ લીખ્ખા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંમદીયોંને આયાતે કુરઆનીસે સદહા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હેં. ઓર ઉનકી ઝકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફરમાયે હેં. તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઈનકાર કરના નાદાનીકા કામ હે હર સાહીબે અકલ, ઈસસે માહીર હે. કે ખાલીક જલ્લ–શા–નહુ ને, કોઈ ચીઝ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમેં કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં, કે જો પાક હેં, ઉનમેં તાસીરેં ઝુરૂર હેં, ઓર નફા, ઓર નુકસાન, બ–અયને મુશાહીદા હોતે હેં, ઓર કયામત તક યે સીલસીલા જારી રહેગા.

હર અમરમેં તરકીબકો બડા દખલ હેં, બ–ગયેર તરકીબકે કોઈ ચીઝ મોયસ્સર નહીં હોતી, મલસન અતીબ્બાને મરઝોંકે લીયે નુસખે બતા દીયે, ઓર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હેં. અગર કુછભી ઉસસે ખીલાફ

હુવા, તો કુછકા કુછ હો–ગયા. અગર કોઇ શખ્સ ના–વા–કીફ બ–ગયેર પેહછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર કોઇ નુસખા, બીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઇસ્તીમાલસે સીવાયે નુકસાનકે ફાયેદા ન–હોગા. મસલ મશહુર હે; કે "નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. ઓર નીમ મુલ્લા ખત-રયે ઇમાન." કોઇ મકાન, યા કપડા, યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયાર નહીં હો–સકતા, અયસાહી અમલ પઢનેમેં, ઓર તાવીજ લીખનેમેં તરકીબ, ઓર વક્ત મુકર્રર હેં. ઇસલીયે સુફી–યોંને અમલીયાતમેં વક્ત, પરહેઝ, ઓર સબ તરકીબે બતા-દીં. કે જીસસે અમલ કરને–વાલેકી મહેનત બરબાદ નહો. જબ તરકીબે ખાસ–કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ, કીયા જાયેગા, તો ઝુરૂર ઉસકી તાસીર હોગી. ઓર અગર યે કહા જાયે, કે હમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખ્ખે; લેકીન કુછભી તાસીર ન–હુઇ, તો ઇસમેં અપનાહી કુસુર હે. ના–વાકીફ લોગ, બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હેં. અગરચે ખુદા-વંદ તઆલાને સબ ઉમુરાતકો, કે જો હુયે હેં, ઓર હોંગે, ઉનકો લોહે તકદીરમેં લીખ દીયે હેં, મગર યેહભી હુકમ ફરમાયા હે, કે "ઉદ–ઉની અસ –તજીબ લકુમ" યાને મુજકો પુકારો, કે પહોંચું તુમ્હારી પુકારકો, આકીલ કો ચાહીયે, કે તકદીરકે લીખ્ખે હુયે પર ગાફીલ ન–રહે. અપને મતલબકો દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કરતા રહે, યકીન

કરના ચાહીયે, કે દુઆ હો, યા દવા, બ--ગયેર હુકમે ઇલા-
હીકે અસર ઉસકા ઝાહીર નહીં હોતા હે, ચુનાંચે કલામે
પાકમેં આયા હે, કે "લા તન્ત હર રકા, જર-રતુન
ઇલ્લા બે-ઇજ-નીલ્લાહ," યાને નહીં હીલતા કોઇ (તીનકા)
જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહુ-કે, કભી કાસીકો એક દવાસે
ફાયેદા હોતા હે, ઓર કભી ઉસસે નુકસાનભી હોતા હે.
નફા ઓર નુકસાન, ખુદા-કે ઇખત્યારમેં હે. કીસીકો ઉસમેં
દખલ નહીં, અગર દુઆ, ઓર દવાકી તાસીર, ઝાહીર નહો,
તો ખ્યાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી યુંહી થી,
ઓર ઉસીમેં બેહુતરી હે. કયું--કે ઇનસાન બહોતસે કામોંકો
અપને લીયે નેક, યાને અછછા જાનતાં હે, ઓર હકીકતમેં વોહ
ઉસકે હકમેં બુરે હોતે હેં. ઓર જીનકો વોહ બુરા જાનતા હે,
વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલ્મમેં ઉસકે લીયે અછછે હેં. જયસા-કે
અલ્લાહ તઆલાને અપને કલામેં પાકમેં ફરમાયા હે, "વ અસા
અન તકુ-રહુ શય-અંવ, વ-હોવા ખય-રૂલ લકુમ, વ
અસા અન તોહીબ્બુ શય-અંવ, વહોવા શર રૂલ લકુમ."
યાને વોહ શાયદ તુમકો બુરી લગે, એક ચીઝ, ઓર
બેહુતર હો, તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક
ચીઝ, ઓર વોહ બુરી હો તુમકો, મશાયેખોંને ચિલ્લોંમેં
બયેઠના ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર તસવ્વુફકી કિતાબોં-મેં
ચિલ્લા--કશી, ઓર ગોશા--નશીની, કે અકસર ફવાયેદ લીખખે
હેં, ઓર ઉસસે સહહા તરેહકે ભેદ, ઝાહીરી ઓર બાતીના

માઅલુમ હોતે હેં. હમારે અરબાબે તરીકતને ઉસકો ઈખત્યાર કીયા હે, ઓર હજારોં ફવાયેદ હાસીલ કીયે હેં.

બાબ પહેલા
અમલીયાતકે ચંદ કવાએદ.

આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે પા-બંદે સુમ, ઓર સલાત રહે, યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝે રખ્ખે. તાકે નફ્સે અમ્મારા જેર હો. ઓર કુવ્વતે (હયવાની) બહામીયા દબી રહે. ઓર અપને મજહબકે મોવાફીક, યાદે ઈલાહીમેં મશગુલ રહે કે જીસસે તબીઅત હર વકત, નેક ખ્યાલકી તરફ મુતવજ્જા રહે.

અકલે હલાલ, ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઓર સચ બોલે, હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ. ને કે, પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમ્હારી બહોત જલ્દ, અલ્લાહ તઆલા, અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકો રોજીસે કોસીકે પેટમેં જાતા હે, તો ચાલીસ રોજ તક, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઓર દીલમેં સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન-ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પયદા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. ઓર જબ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમેં ખામી આયેગી, ઓર મેહનત બરબાદ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, જો કોઇ ઝુટ બોલતા હે, ઉસકી ઝબાનસે તાસીર જાતી રેહતી હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ, સદકા દેના બેહતર હે, કયું-કે મોહતાજોંકા ખુશ હોના, ખુદાકી ખુશનુદીકા બાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી, જોશ કરતી હે. ઓર સદકા દેને-વાલા, અલ્લાહકા પ્યારા હો-જાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તર્ક કરના(છોડદેના)હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલીકા ઝુરૂર હે. જલાલી યે હેં. ગોશ્ત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હેં, દુધ, દહીં, મખ્ખન; ઘી, વ-ગયરા ઓર મકરૂહાત યે હેં. જયસે લસ્સન, પ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીઝ બદબુ-દાર હો, ઓર ડકારભી જીસસે બદબુ દાર આવે, કયુંકે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે ફરમાયા, હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઈ ચીઝ બદબુ-દાર ખાવે, વોહ હમારી મસ્જીદમેં હાઝીર ન-હોવે. કે ઉસકો બદબુસે મલ-યેકાકો અઝીયત હોતી હે. જબ કોઇ શખ્સ, અમલ પઢને બયેઠતા હે, તો મોવક્કિલ ઉસકે ઝાહીર હોતે હેં. અગર ઉસકે મોંહસે પઢતે વકત બદબુ નીકલેગી, તો મોવક્કિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેંગે; તો આમીલકો ફાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોંમેં સીફ મુંગકી દાલ, ઓર ખુશ્ક રોટી, ખાના પડતી હે. ઓર બાઅઝ અમલોંમેં જવકી રોટી. સીર્ફ નમક ડાલકર, ખાની પડતી હે. ઓર બાઅઝ અમલોંમેં, તો યહાં-તકકા પા-બંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે. ઓર વોહભી બા-વુઝુ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક, ઓર સાફ રહે. ઓર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્ખે, તો ગુસલ કર લેવે, યા વુઝુ કર લેવે, બ-ગયેર ઉસકે કભી અમલકા પઢના શુરૂ ન-કરે, ઓર ખ્યાલ રખ્ખે; કે હમેશા કપડે પાક, ઓર સાફ રહેં, કપડોંકી પાકી બાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કસ્દ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઈખ્તયાર કરે. ઓર અવ્વામ ઔરતેં, ઓર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામેં અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઓર જીસ મકાનમેં બયઠે, વોહ જગા પાક, ઓર સાફ હો. ઓર ખુશબુસે વોહ મકાન મેહકા રહે, ઓર મુસલ્લે યા ચટાઇ પર બયઠે, અગર ઝમીન પર બ-ગયેર ચટાઈકે બયઠે, તો બેહતર હે, કયું-કે ઈસમેં આજીઝી સાબીત હોતી હે, ઓર આજીઝી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બયેઠનેકી જગામેં અંધેરા હો, તો બેહતર હે, અમલ પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે "કાઅબેમેં જીસ તરેહ બયઠતે હેં, ઇસ તરેહ દો-ઝાનું હોકે બયઠે.

અમલીયાતમેં વકત ઓર જગાકા તાઅલ્લુક બહોત ઝુરૂરી હે, યાને જીસ જગા પર, પેહલે દીન વઝીફા શુરૂ કરે, ઉસી જગા પર મુદ્દત પુરી હોવે તક પઢા કરે. ઓર પેહલે દીન જીસ વક્ત પઢના શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હર રોજ પઢા કરે. ઓર જીસ મુસલ્લે ઓર ચટાઇ પર, યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે, ઉસી-પર આખીર તક પઢે. અયસા ન-કરે, કે આજ ઘરમેં અમલ પઢા, તો કલ દરિયા-કે કીનારે પર ચલા ગયા, પરસું કીસી બાગમેં, યા ઉસસે અગલે રોજ, કીસી મયદાનમેં, યા અગર આજ સુબોહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત પઢા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરૂસ્ત નહિં હોતા હે. બાઅઝ ચીલ્લોંમેં જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના પડતા હે, પસ અયસે અમલ, અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા હુજરેમેં કરના ચાહીયે.

જબ તક ચીલ્લા. ફતેહ ન-હો, કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી લાઝીમ હે, નશાહાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે. મસલન ભંગ; ચરસ, ગાંજા, મદક, ચંડુ; અફયુન, શરાબ, વ-ગયરા. ઇન ચીઝોંકે સીવાયે, ફેઅલે બદસે-ભી પરહેઝ કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઔરતસે સોહબત કરનાભી. બંદ રખખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાઅદભી, અમલકો હર

રોજ બીલા--નાગા, એક દફા પઢ લેના ઝુરૂર હે. તાકે વીર્દ ઓર દગોરસે અમલ પર પુરા કબઝા હાસીલ રહે. ઓર ઉસકી તાસીર ઘટને ન--પાવે. કયું--કે વીર્દ છોડ દેનેસે અમલકી તાસીરમેં નુકસ આનેકા અંદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વક્ત, મતલુબકા ખ્યાલ, યાને તસવ્વુર ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ, પેશે નઝર રખ્ખે. જબ--તક મતલબ હાસીલ ન--હો, તબ તક અપના ભેદ કીસીકો ન--કહે

બાઅઝે અમલોંમેં, બુખુર, યાને ખુશબુ-ભી જલાની પડતી હે. પસ તસખીર, ઓર હુબકે લીયે સંદલે સુફેદ. સંદલે સુર્ખ, ઈલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત, ખુશબુકી બત્તી, યા ધુપ, વ--ગયરા. ઓર કપડોંકો મોઅત્તર કરના હો, તો કીસી સુફેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન મોતીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, ઓર સંદલે સુફેદ વ--ગયરા. ઓર બાઅઝોંમેં પોશાકકી પા--બંદી, લાઝીમ હુવા કરતી હે હુબ, (મોહબ્બત) ઓર તસખીરકે લીયે, સુફેદ પોશાક, યા કેસરી, યા જાઅફરાની, રંગકી પોશાક પેહને, તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, બાઅઝ અમલોંમેં સીર્ફ એકહી ચાદર ઓઢની પડતી હે. ઓર વોહ એક લંબી ચાદર લેકર આધી તલે બાંધે, યાને નાફકે નીચે, ઓર આધી ઉપર ઓઢે, મગર સર ખુલ્લા રેહને દેવે.

તસખીર, યા મેઃહુબ્બત, યા હુબ, કા નકશ (તાવીજ) લીખનેકે લીયે, શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર જાઅફરાન યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઈવઝ ગુલાબ, યા અરકે કેવડા, ડાલકર ખુશબુ-દાર કરલે. અયસી સીયાહી કે લીખ્ખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીયામેં ડાલે જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં. યા પીલાયે જાતે હેં. યા ફતીલે બનાકર જલાયેભી જાતે હેં. યાને પેહલે એક એક પાકીઝા રીકાબીમેં પાકીઝા રેત ભરકે, ઓર શાખે અનારે શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક નકશ લીખ્ખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ઓર ફીર દુસરા નકશ લીખ્ખા ઓર ઉસેભી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખ્ખા, ફીર ઉસેભી મીટા દીયા. અલા હાઝલ કીયાસ, ઇસ તરેહ લીખતે ઓર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉનકી ગીનતી પુરી હો--જાતી હે. અયસે નકશ, અમુમન, યાને ખાસ કરકે સુબોહકે વકત સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કીયે જાતે હેં. ઓર સબસે બેહતર જગા અયસે કામકે લીયે. દરીયાકા પાકીજા કીનારા હે.

હુબકે યાને મોહબ્બતકે લીયે, જો અમલ શુરૂ કરે, યાને જીન દીનોંમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોંમેં શુરૂ કરે, યાને પેહલે યા દુસરે હફ્તમેં શુરૂ કરે, ઓર ઈસ કામકે લીયે નીચે લીખ્ખે હુયે દીન, ઓર વક્ત, અછછે ગીને જાતે હેં. પીર, બુધ; જુમઆ. વકતે સુબોહ, ઓર શામ, ઓર રાત, ઓર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલ, નવચંદી

જુમેરાત, યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો. ઓર ઉસી દીન ચાંદ–રાતભી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમલકો શુરૂ કરના બેહતર હે, અગર અયસા મોકા ન બને, તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસે અમલ, ઇશાકી નમાઝ બાઅદ શુરૂ કીયે જાતે હેં.

જો અમલ, જીન્નીયાત, યા હમ–ઝાદકી દાઅવતકે હુવા કરતે હેં. ઉનમેં અપને ગીર્દ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે, યાને અપને ગીર્દ કુંડલ, એંચના પડતા હે, વર ન ખોફ હોતા હે. કયું–કે જીન, યા મોવક્કિલ, સદમા પહોંચાવે. ઇસલીયે હીસાર કરના ઝુરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે હે. સુરયે અલ–હમ્દ, ઓર કુલહો–વલ્લાહ, ઓર આ–ય–તુલ કુરસી, યે તીનોં તીન તીન બાર પઢ-કર, છુરી પર દમ કરકે, અપને ગીર્દ લકીરકા કુંડલ બનાલે, મગર વોહ ઇસ તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનો સીરે આપસમેં મીલ જાવે. ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ ટુટને ન–પાવે, બલકે અયસા કીયા કરતે હે, કે દોનોં સીરોંકે મીલનેકે મુકામ પર, છુરીકો ગાડ દીયા કરતે હેં, ઓર બાઅઝે નહીંભી ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હેં. ઓર બાઅઝે સીધે હાથકી અંગુશ્તે શહાદત પર દમ કરકે, ઉસસે હલકા ખેંચતે હેં. અગુંઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકો, અંગુશ્તે શહાદત કેહતે હેં. હલકેકે અંદર બાઅઝે પાકીઝા કપડા, યા મુસલ્લા,

બીછાકર બયઠતે હેં, બાઅઝે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસ–પર બયઠતે હેં. બાઅઝે હલકેકે અંદર છુરી, ઓર પાનીકા ભરા હુવા લોટા રખ–લેતે હેં. અલ–ગરઝ, યે સબ બાતેં ઉસતાદકે બતાને પર મુન–હસર હે. ઈજાઝત દેને–વાલા જીસ તરેહસે બતાયે, ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી, ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીઝેં; અપને પાસ હલકેકે અંદર ઝુરૂર રખ્ખે, લોટા ઈસલીયે, કે અગર પ્યાસ લગે, યા વુઝુ ટુટ જાયે, તો ફોરન વુઝુ કરલે, ઓર છડી ઇસલીયે, કે જંગલકા કોઇ જાનવર, મીસલે સાંપ, બીછ્છુ, યા ગીડર, વ–ગયરા આ-જાવે, તો છડીસે ઉસકો હઠાવે. ઓર છુરી ઈસલીયે રખ્ખે, કે ઉસસે જીન, ઓર બલીયાત, જોર કરને નહીં પાતે. ઓર અલગ રેહતે હેં.

નકશકે અંદર તાલીબકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લીખ્ખે. ફીર મતલુબકા નામ લીખ્ખે. અગર ઇસસે ઉલટા લીખ્ખેગા, તો તાસીરભી ઉલટી હોગી. ઓર બાઅઝે અમલીયાતમેં તાલીબ ઓર મતલુબ, દોનોંકી વાલીદાકા નામભી લીખના પડતા હે. અગર ઉસકી વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી જગા અમ્મા હવ્વાકા નામ લીખ દેવે.

આમીલકો ચાહીયે, કે જબ અમલકી થોડી તાસીર ઝાહીર હો, તો અમલકો હરગીઝ ન–છોડે. બરાબર પઢતા રહે. અગર બીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તબભી અમલ તરક નકરે.

અક્સર અયસા હોતા હે, કે બ--સબબ, બે--એહતીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમેં નુકસાન આ-જાતા હે. ઓર જબ તક પુરી પુરી, સબ શરતેં અદા નહોં, તો કુછ અસર ઝાહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતભી બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુવ્વત ઝીયાદા હોગી. આમીલકો લાઝીમ હે, કે સાબીત કદમ રહે. અગર વોહ એક ચીલ્લેમેં કામ--યાબ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. હરગીઝ ના ઉમ્મીદ ન--હોવે.

કીસી સાહેબે ઇજાઝતસે ઇજાઝત લેકર, અમલ પરહે. યુંહી સુની હુઈ બાતકો લે--દોડના, ઓર ઉસ--પર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, બલકે નુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમેં ચંદ ખુલાસોંકી ઝુરૂરત હે કયું--કે અક--સર લોગ ઉસમેં ના--વાકીફ હેં. વોહ જેલમેં લીખખે જાતે હેં

આ--ય--તુલ કુરસી,—યે હે. "અલ્લાહો લા--ઇલાહા ઇલ્લા--હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા તા--ખુઝુ--હો સિ-ન--તુંવ વલા નૌમ, લહુ માફીસ સમા--વાતે વમા--ફીલ અરદે, મન--ઝલ લઝી યશ--ફઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે--ઇઝ--નેહ. યાઅ--લમો મા--બયના અયદી--હીમ, વમા ખલ--ફહુમ. વલા યોહઈ તુના બે--શય-ઈમ, મીન ઈલ--મીહી ઇલ્લા બે--માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો હુસ--સમા--વાતે વલ અરદે, વલા ય--ઉ--દોહુ હીફ--ઝોહોમા, વહો--વલ અલી--ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી-યે હે.—નાદે અલી-યન, મઝ-હુરલ યજા-યેબ, તજેદ-હો અવ-નન લકા ફીન નવા-યેબ, કુલ્લો હમ-મીન, વ-ગમ્મીન, સયન-જલી બે-નુબુ-વતેકા, યા મોહંમદ, વબે વિલા-યતકા, યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદ-રેક્-ની.

દુરૂદ શરીફ,.યે હે--અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદેના મોહં-મદીંવ, વ-અલા આલે સયેદેના મોહં-મદીંવ, વ--બારેક વ--સલ્લીમ.

ચાર કુલ-યાને સુરયે, કુલ યા ઐયો-હલ કાફે-રૂન, ઔર સુરયે, ઇખલાસ. યાને કુલ હો-વલ્લાહો અહદ, ઔર મઉ-જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉજો બે-રબ્બીલ ફલક ઔર સુરયે (નાસ)કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસ. યે ચાર સુરતોંકો, ચાર કુલ કેહતે હેં.

હફ્તેકે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ, અરબી, ફારસી,

અરબી નામ	ફારસી નામ.	ઉરદુ નામ.
૧ યોમુલ-અહદ.	યક-શંબા.	ઈતવાર.
૨ યોમુલ-ઇસનેન.	દો-શંબા.	પીર.
૩ યોમુસ-સલાસા.	સે--શંબા	મંગલ.
૪ યોમુલ-અરબા.	ચહાર-શંબા.	બુધ.
૫ યોમુલ-ખમીસ	પંજ-શંબા.	જુમેરાત.
૬ યોમુલ-જુમઆ.	આદિના, યા જુમઆ.	જુમઆ.
૭ યોમુસ-સીબતા.	હફતા.	સનીચર.

બાબ દુસરા--હુબ. યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત

૧—કોઇ શખ્સ, કીસીકો અપને ઇશ્કમેં આશીક, ઓર દીવાના, બનાના ચાહે, તો શબે જુમેઆકો ઉરૂજ માહમેં યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. હર રોજ ચારસો મરતબે પઢે, ઓર પઢતે વકત અવ્વલસે આખીર તક, મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે, ગોયા સામને મૌજુદ હે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક ઈશાકી નમાઝકે બાઅદ, એક પાક જગા પર દો--ઝાનું બયેઠકે પઢે. ગોશ્ત, વ--ગયરા. ચીઝોંકા પરહેઝ રખ્ખે. નિયત હરામકી ન રખ્ખે, અમલ યે હે—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઈલાહી બે હકે જીબ્રાઇલ, વ મીકાઇલ, વ ઈસરા--ફીલ, વ તવ--રેતે મુસા, વ ઇંજીલે ઇસા, વ ફુરકાને મોહંમ-મદર રસુલુલ્લાહ. સલ લલ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઇ ચાલીસ દીન તક, હરરોજ બાઅદ નમાઝે પંજગાના-કે સુ--રયે યાસીન, કો એક્કીસ--બાર, સુફેદ મીરચકે ઉપર પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા, તોભી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩—જો કોઇ ચાહે, કે ફુલાન શખ્સ, આશીક ફુલાન શખ્સકા હો. તો સાત કીલેં લોહેકી, એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ--પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહબ્બત, પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે "સોખ્તમ દીલો--જાન, ફુલાન બીન ફુલાન, બ—મોહબ્બતે ફુલાન બીન ફુલાન", ઓર બજાયે ફુલાનકે, નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુલ્હેમેં ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે, તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪—કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબ—તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો, આયતે મોહબ્બત કેહતે હેં. (૧૪૦૦) ચવદા સો, મરતબે શબકો (રાતકો) પઢે, ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીઝ, કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર વોહ ચીઝ જીસકો ખીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો—જાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઇસ આયત કો, હર રોજ (૪૦) ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે ફાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

યોહીબ્બુ નહુમ ક—હુબ્બીલ્લાહ, વલ—લઝીના આ—મનુ અ—શદ્દો હુબ્બન લીલ્લાહ

૫—અગર કોઈ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે યાસીનકો સાત રોજ તક, હર રોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે, ઓર સાતવેં રોજ વોહ શીરીની જીસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા, ખીલાને-વાલેસે મોહબ્બત કરેગા

૬—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો નવ-ચંદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હર રોજ ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, ૧૦૧, વક્ત યે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ-મજ અલની, મહબુ-બન ફી કલબી, બ-હકકે, યા બુદદુહ, યા બુદદુહ, યા બુદદુહ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા ઈસમ પઢે. ઉસકે અવ્વલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીઝોંસે બચે.

૭—અમલ શમસી-ઈસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા--રોઅબ હો-જાતા હે. ઓર ઉસકે ચેહરેસે હયબત ઝાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સબ-પર ઉસકા રોઅબ છા-જાતા હે. ઓર સબ હાઝીરીન ઉસકી ઇજ્જત કરને લગતે હું. ઓર ઉસકી આંખેં, જલાલસે અયસી ભરી હુઈ હોતી હેં, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઈસ તરેહસે

કરે, યાને સુબોહકી નમાઝકે અવ્વલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિક યાને પુરબકી તરફ મોંહ કરકે બયેઠ--જાવે. દો-ઝાનું બયઠે, યા ચોકડી મારકર બયઠે, ઓર સુરજકી ટીકીયાકા તસવ્વુર, યાને ખ્યાલ બાંધકર બયઠે, આધે ઘંટેકે બાઅદ. અમલ ખતમ કરે, ઇસી તરેહ હર રોજ કીયા કરે. જબ ઇસ કદર તસવ્વુર હો--જાવે, કે હુજરેકે અંદર, ગોયા સુરજકો ટીકોયા નઝર આને લગે, તબ અલમ દુરૂસ્ત જાને. ઓર ફીર ઉસ તસવ્વુરકો ઈસ હદ તક પહોંચાવે. યાને ઇસ કદર પુખતા કરે, કે જબ જરાસા તસવ્વુર કીયા, કે ફૌરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઇ. અગર ઇસકો રોજ ઝીયાદા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમેં તસવ્વુરકે સુરજસે ચાંદના હો-જાયેગા. અલ-ગરઝ ઈસ કદર પક્કા કરનેકે બાઅદ, અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમેં જાવેગા. તો બા-રોઅબ હોગા. અગરચે યે અમલ પુખતા હો-જાવે, તોભી લાઝીમ હે, કે હર રોજ, યા તીસરે રોજ, ઇસકા વીર્દ ઝુરૂર રખ્ખે. એક ગોશેમેં બયેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ યે હે.

યા નુરો યા જુલ-જલાલે વલ ઇક-રામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. યે ઇસમ જલાલી હે. ઈસલીયે ઇસમેં પરહેઝ તરકે હયવાનાત ઝુરૂર કરે. યાને લહસન, પ્યાજ, હીંગ, ઓર અંડે, મછલી, ગોશ્ત, દુધ, દહી, મખ્ખન, છાછ, વ-ગયરા, કા પરહેઝ રખ્ખે, સીર્ફ દાલ

રોટી ખાવે, ઔર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ-પરહેઝી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. ઔર પરહેઝ ચીલ્લા પુરા હોને તક કાયેમ રખ્ખે.

૮—જો કોઈ જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઔર નયા લિબાસ પેહને, ઔર ખુશબુ લગાવે. ઔર ગ્યારા સો મરતબે દુરૂદ-શરીફ પઢકર, પેડોંકે ઉપર દમ કરે, પસ વોહ પેડાં-મેંસે જીસકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહબ્બત કરેગા.

૯—કોઈ શખ્સ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર હો, ઔર વોહ બિલકુલ અજ-નબી હો, તોભી અપની તરફ રજુ હોગા, ઔર મોહબ્બત કરેગા. જીસકા જીસમ બે-કાબુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રૂહાની જીસમ પર, અસર હોનેસે, ઉસકા ખાકી જીસમ, બે-હોશ હોવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહબુબકા નામ એક પાક ઔર સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઔરસે દેખતા રહે. ઔર અપને દીલસે ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઔર ઉસ ખ્યાલી સુરતકે મોંહ પર, ફુંક મારતા જાવે. યાને. "લા ઇલાહા ઈલ્લ લલ્લાહ" પઢકર ફુંક મારતા જાવે, કભી આંખ બંદ કરલીયા કરે, મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઔર બરાબર નામ લેલે-કર, ફુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલ હો-વલ્લાહકી સારી સુરત

પઢે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જબ ચંદ રોજ બાઅદ, કાગજ પર, નામ કે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર ફુંક મારે. યાને, લા ઈલાહા ઈલ્લ લલ્લાહ, પઢકર ફુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ઝાહીર કરે, યે અમલભી રોજાના બીલા—નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જબકે મહબુબ—કોભી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમઝે.

યે તાકત જબ એક દફા હાસીલ હો—જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો—જાયેગા. ખુસુસન કમ—જોર ઓરતેં, યા બચ્ચોં પર, ઝીયાદા અસર ડાલ સકતા હે. ઓર જો લોગ, ઇસકો બુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે—હેં. વોહ આખીર જલીલ, ઓર ખાર હોતે—હેં. લેકીન અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦—યે અમલ કીસીકે તાબે કરનેકે લીયે, બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, કુલ—હો. વલ્લાહો અહદ, અલા—હુબ્બીહી, યા જીબ્રઇલો, અલ્લા—હુસ સ—મ—દ, અલા—હુબ્બીહી. યા મીકા—ઇલો, લમ યલીદ વ—લમ યુલદ, અલા હુબ્બીહી, યા ઇસરા—ફીલો, વ—લમ યકુલ-લહુ કોફો વન અહદ, અલા—હુબ્બીહી. યા ઇઝરા—ઇલો, બ—હકકે, યા

બુદ્દુહ, લીલ મુસખ--ખરાતે, મીન ફુતુ-હાતીન નુકાત. અલ્લાહો ઇઝ--ઝતેક.

ઇસ અમલકો બ--રોજે ચહાર--શંબા, યાને બુધકે રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાઅદ, સુરજ તુલુ (ઉગે) હુયે બાઅદ, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર અમલ પઢતે વક્ત નામ મતલુબકા ઓર હાજત દીલમેં રખ્ખે. બા--વુઝુ પઢે, ઓર ૨૧ રોજ તક અમલ પઢે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૧૧--હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લેબ-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલ-બીહી (ફુલાન બીનતે ફુલાન) ઇલૈયા બ--હકકે, યા બુદદુહ, યા બુદદુહ; યા બુદદુહ.

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, ૩૩૧૩ મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીરમેં દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર ફુલાનકી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. ઓર હરામ કામોંસે બચે.

૧૨--અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા, ઓર ફરમાં-બરદાર કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં ઇતવારકે દીન બાઅદ, અઝ ઇશાકી નમાઝકે, પાકીઝા કપડે (લીબાસ) પેહને. ઓર બા--વુઝુ કિબલા--રૂ દો--ઝાનું બયેઠકે અમલ શુરૂ કરે. પઢતે વકત ખુશબુદાર તેલકા ચિરાગ કોરે કોડીયેમેં સુલગા--કર

બયઠે, ઓર અપને પાસ લોહેકી સાત સુઈયાં, ઓર પાવ પાવ-સેર કાલી મીરચ રખખે. ઓર પઢતે વકત ખુશબુભી જલાતા જાવે. અવ્વલ દુરૂદ શરીફ, ગ્યારા બાર પઢકર, હર મીરચ પર, નીચે લીખખા હુવા ઇસમ, ઓર સુરયે ફાતેહા, યાને અલ હુમ્દકી સુરતકો ગ્યારા મરતબે પઢકર, હરએક દાને પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો સુઈસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમેં છેદ કરતે વકત, ઓર બત્તી પર જલાતે વકત અપના મતલુબ દસ્ત બસ્તા હાઝીર હે. ઓર મીરચમેં છેદ કરતે વકત, ઇશ્કકા તીર મતલુબકે કલે-જેમેં ચુભતા હે. ઓર જલાનેકે વકત મતલુબ, ઇશ્કકી આગમેં જલ રહા હે, અયસા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ કામીલ હોના ચાહીયે. હર રોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે પેહલે રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાને પર પઢકર દમ કરે, ઓર દુસરે રોજ પંધરા પંધરા મરતબે હર દાને પર, ઓર તીસરે રોજ તેઇસ તેઇસ બાર, ઓર પાંચવેં રોજ સત્તાઇસ બાર હર દાને પર, ઇસ તરેહસે હર રોજ, ચાર ચાર બાર બઢાતા જાવે, ઓર સતરા રોજ તક, અમલ કરે. તો કામ-યાબ હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન, અમલ પઢતે વકત બરાબર હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા યા મુસખ્ખેરો, મન ફીસ-સમા-વાતે વલ અરદે, મુસખ્-ખેરા. અલ્લા- હુમ્મા અલકે ઇયાદી, ફી

કલમે (પુલાન બીનતે પુલાન) અ-હકકે બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવ-મીદ-દીન, ઈયાકા નાઅ-બુદો, વ-ઈયાકા નસ્ત-ઈન, એહદે-નસ સીરા-તલ મુસ્ત-કીમ, સીરા-તલ લજીના, અન-અમતા અ-લય-હીમ ગય-રીલ મગ-દુબે અલય-હીમ, વલદ દાલ્લીન. આમીન.

ઉપર જો અમલ લીખ્યા હે, વોહ ઈસમ પરહે. મગર જહાં (પુલાન બીનતે પુલાન) લીખ્ખા હે. વહાં ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોને તક, પરહેઝ, ગોસ્ત મછલીકા, ઓર ઝીના, ઓર બુરે ફેઅલોંકા રખ્ખે. ઓર હલાલ રોઝીમેં સે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલ્દ હોતી હે.

૧૩–મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસ્તે કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે યાને "બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ." કો ૭૮૬ મરતબે બા-વુઝુ પઢકર, પાની પર, યા ઓર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર વોહ પાની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઓર અગર કોઈ દુસરી ચીઝ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરબાન હોવે.

૧૫–મોહબ્બતકે લીયે ઈસ અમલકો, ઈસ તરકીબસે પરહે. યાને ૪૦ ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઓર અમલકો

એકસો મરતબે પરહુ--કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે, ઔર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંહમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ યે હે.

બિસ--મીલ્લા હીર--રહમા નીર રહીમ, ઇન્ન ઝુલઝે લતીફ અરદો, ઝીલ આ--લહા, વ ઝુલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી--દન, કલ્બો બદન, વ જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન) વ અખ્ર--જતીલ અરદો અસકા--લહા, વ કાલલ ઇન--સાનો મા--લહા, ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદીદન-- જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન) યવમા ઇજીન તોહદ--દેસો અખબા--રહા, ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી--દન, જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન) બે--અન્ના રબ્બકા અવહા--લહા, ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી દન, જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલ.ન) યવમા ઇજીન યસ--દુરૂન નાસો, અસા તલ લે ય--રવ આમા--લહુમ. ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી-દન. જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન) ફેમંય યાઅ--મલ મિસ--કાલા જર રતીન ખય--રઈં યરાહ. ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી--દન, જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન) વ--મંઇ યાઅ--મલ મિસ--કાલા જર રતીન શર રઈં યરાહ. ઝીલ--ઝેલુ ઝીલ--ઝાલન શદી--દન, જમી જવા--રેહ (પુલાન બીન પુલાન.)

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે. વોહ આ--ઝુઝુ, અગ-રેવકી નમાઝકે બાઅદ, ૧૦૦ મરતબે પરહ કર, ચનોં પર દમ

રખકે આગમેં જલાવે. ઓર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્યા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદ્દતમેં કુછ તાસીર નઝર ન આવે, તો સાત રોજ તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે, ઓર જીતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેઝ ગોસ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. ઓર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૧૫—વાસ્તે મહોબ્બતકે, ઉરૂજ માહમેં, યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ એક્કીસ દાને કાલી મીરચકે લાવે, ઓર હર દાને પર, એક્કીસ એક્કીસ મરતબે, ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર હર મરતબે, નામ મતલુબકા ઉસકી માંકે નામકે સાથ લેવે. ઓર ફીર ઉન મીરચીઓંકો આગ પર જલાવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મતલુબ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા મુકલ્લે-બલ કુલુબે, વલ અબ-સાર, યા ખાલે-કુલ લયલે વન-નહાર. કલ્લેબો કલ-બહુ (ફુલાન બીન ફુલાન) ઇલૈયા.

યે અમલ મગરેબકી નમાઝ બાઅદ પરહે. ઓર પરહેઝ ગોસ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. (ફુલાન બીન ફુલાન) કી જગા ઉસકા, ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬—નમાઝે મોહબ્બત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહબ્બત કેહતે હેં. ઓર જો કોઇ વાસ્તે મોહબ્બતકે પરહેગા, તો કામ-યાબ હોગા. દો રકઆત નમાઝ નફીલ પરહે, નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત=નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ, લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તલ મોહુબ્બતે, મુ-ત-વજ જેહન, ઈલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઈ નિયત કરકે, દો રકઆત નમાઝ પરહે. પેહલી રકઆતમેં, સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, વ ઈન-નહુ લે-હુબ્બીલ ખયરે લ-શદીદ, એકસો એક બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સલા-મુન કવ-લમ મીર રબ્બીલ રહીમ, એકસો એક બાર પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, દો-ઝાનું બયેઠકે (૪૦) ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર ઈસ કલમેકો પરહ-કર, આગમેં જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. વોહ કલમા યે હે.

લા ઈલાહા ઈલ લલ્લાહ, સોખ્તમ દીલે (ફુલાન બીન ફુલાન) મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ, બે કરા- રશ કર દમ (ફુલાન બીન ફુલાન.)

તરકીબ યે હે, કે શુરૂ મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુરૂ કરે. ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે. ઓર ઈશાકી નમાઝ બાઅદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન કરે. પરહેઝ સીવાયે નમક, ઓર રોટીકે ઓર ચીઝ ન-ખાવે. ઓર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્ખા હે વહાં મતલુબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭—અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં શબે જુમઆસે શુરૂ કરે, ઓર સાત રોજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લહાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચોકી, રસુ—લુલ્લાહકી દુહાઇ, યા બડે પીર દસ્ત—ગીર, પુલાનકો ખેંચ—લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે, ઈસકો નદી, યા તાલાબમેં ઘુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર, ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વક્ત, બુખુર સીલગાતા રહે. ઓર પુલાનકી જગા મતલુબ, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઈતને રોજ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા પરહેઝ રખ્ખે.

૧૮—અગર કીસીકો અપને ઉપર મુબતીલા કરના મંઝુર હો, તો ઈસ ઇસમકો કંદ, (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે. ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેફ્તા હોવે, બા—વુઝુ પરહે. ઓર પરહતે વક્ત લોબાન, યા અગર-બત્તી જલાવે. વોહ ઈસમ યે હે.

બિસ—મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા રહ—માનો, યા રહીમ, બે—રહ—મતેકા, યા અર હમુર રાહે—મીન.

અવ્વલ ઓર આખીર. દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ, યા સાત, મરતબે પરહે. યે અમલ, બાઅદ અઝ નમાઝે

સુબોહ, યા ઇશાકી નમાઝ બાઆદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, બુરે કામકે લીયે હરગીઝ ન–કરે.

૧૯—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમેં દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ–ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે, તો ઇનશા–અલ્લોહ, ઉસકા ફરમાં–બરદાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે. વોહ સુરયે મોઅઝ–ઝમ યે હે.

અમલ–તરા કયફ, બસ્તમ ખાબો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફઆલા રબ્બોકા બે–અસહા–બીલ ફીલ, અલમ યજ–અલ કય–દહુમ, બસ્તમ ખાબો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફી તદલી–લીંવ, વ અર સલા અલય–હીમ, તય–રન અબા–બીલ, તરમી–હીમ બે હીજા–રતીમ, મીન સીજ્જી–લીન ફ–જાઆ–લહુમ કાંઆસ–ફીમ માકુલ, બસ્તમ ખાબો આ–રામ (ફુલાન બીન ફુલાન.)

ફુલાન બીન ફુલાનકી જગા, ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે.

૨૦—અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઓર શુરૂ માહ યાને ચાંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, ૨૧ મરતબે પરહે. ઓર ૪૧ દાને કાલી મીરચકે લેવે, ઓર હર મીરચકે ઉપર, નીચે

લીખ્યા હુવા અમલ, તીન તીન મરતબે પરહકે મીરચીયોં પર દમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગમેં જલાવે, ઇનશા-અલ્લાહ, હક્તે અંદરમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઇસ્મ યે હે.

લા--ઇલ્લાહા અયેસ. ઇલ--લલ્લાહ, અન મલાયેસ, મોહમ મદર રસુલુલ્લાહ, મુઝ બીન પુલાનેકા ચયેન નદેસ, ચયેન નદેસ.

(પુલાની) કી જગા ઉસકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછીકા રખ્ખે. હરામ કામોંસે દુર રહે.

૨૧--અગર કોઇ શખ્સ કીસી પર આશીક હોવે, ઓર હરગીઝ ઉસસે મુલાકાત ન--હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ ઇસ્મે આઝમકો સુબોહકે વકત, ઓર શામકે વકત. યાને સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાઅદ, ૧૦૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર પહલે વકત મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા વોહ અપને રૂબરૂ ખડા હે, ઓર અમલ તમામ હોસે તક અપની આંખેં બંદ રખ્ખે, અગર ખુદા ચાહે, તો એક હફતેમેં બેશક માઅશુક ઉસકે તરફ રૂજુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે, ઓર ઓરત, ઓર મછલીકા પરહેઝ કરે. અગર ઇસ અમલકો પુરી ઝકાત અદા કરે, તો મુનાસીબ હે. યાને સવા

લાખ મરતબે ઈસ અમલકો પઢે, તો ઈસકા આમીલ હો જાયેગા. ઓર ફીર જબ ગ્રુરૂરત હો, તો તીન રોજ તક, ઈસ અમલકો ઉપર લીખ્ખી હુઇ શરતોં મુંજબ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨–વાસ્તે મોહબ્બત, ઓર ઇખલાસ, પયદા કરને ઇનસાનકે, ઓર મર્દ, ઓર ઔરતકે દરમ્યાન, અગર આઝુર્દગી હો–ગઇ હો, ઓર હરગીઝ એક દુસરેકે તરફ વોહ રૂજુ ન–કરે, તો ચાહીયે, કે પ્યાલા પાક, ઓર સાફ લેવે. ઓર ઉસમેં શરબત તેયાર કરે, ઓર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ ઓર કેવડાભી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ, શરબત તેયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાઅદ, કિબલેકી તરફ બયેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસવ્વુર યાને ખ્યાલ મતલુબકા કરે, ઓર ૧૪૦૦ મરતબે, ઇસ ઇસમે મોઅઝ–ઝમકો પરહે. વોહ ઈસમ યે હે.

યા વદુદો.

જબ ૧૪૦૦ ચઉદા સો, મરતબે, ઈસ ઈસમકો પુરા પરહે, તો બાઅદ પરહનેકે, શરબત બનાકે, શરબતકે પ્યાલે-પર દમ કરે. ઓર ન્યાઝ યાને ફાતેહા મોવકિકલકે નામકી દેવે. ઓર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા–અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ

હાસીલ હોગા. લેકીન હરગીઝ મતલુબકે તરફ નઝર ઉઠાકે ન–દેખે, ઔર ઉસસે બાત ન–કરે, ઔર અમલ પુરા કરે. ઈસી તરેહસે યે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે, તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં–બરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક, પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછછીકા રખ્ખે. ઔર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૭–અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી, યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમેરાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઈસ તરતીબ સે કે,ઈશાકી નમાઝ બાઅદ, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો ઝાનું બયઠે. ઔર અપની આંખેં બંદ કરકે. ગ્યારા મરતબે આ–ય–તુલ–કુરસી પરહે. બાઅદ ૧૦૧૦, એક હજાર,ઔર દસ મરતબે, ઇસ ઇસમે મોઅઝ–ઝમકો પરહે, ઔર મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. કે ગોયા વોહ અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો–જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અયસા ખ્યાલ દીલમેં કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઔર અપને દીલમેં ઈશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હો–જા. અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરેહ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઇ ચીઝકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીઝ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીઝકો ખાવે. તો ઈનશા અલ્લાહ, ફરમાં–બરદાર હોગા,

અગર ઇસ ઇસમકી ઝકાત દેના મંઝુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઔર હર રોજ હજાર હજાર મરતબે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક, પરહેઝ ઝુરૂર રખ્ખે. યે અમલ હુબકા (મોહબ્બતકા) ખુદકે લીયે, યા દુસરોંકે લીયે કરે, તો હરકોઇ સુરતસે કામ આતા હે. યાને હર ચીઝકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસ્તે દેવે, તો ઉસકા અસર ઝીયાદા હોગા. ઔર જબ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરબતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઔર ખુદ, યાને આમીલ, વોહ શરબતકો પીવે. ઔર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખ્ખે. યાને હર રોજ ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઈખત્યારમેં રહે, વોહ અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ, કલ-બીહી (કુલાન બીન કુલાન) ઇલૈયા,

અગર મર્દકે વાસતે પરહે, તો કલ- બીહી ઈલૈયા, પરહે. ઔર અગર ઔરતકે વાસતે અમલ પરહે, તો કલ-બેહા ઇલૈયા, પરહે. ઔર (પુલાન બીન પુલાન) કી જગા, મતલુબકા ઔર ઉસકો માંકા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઈશ્કમેં મુબ-તીલા કરના ચાહે, તો ઇતવાર-કે રોજ, યા મંગલકે રોજ, હરકોઇ સુરતસે મુમકીન હો, ઈસ તરેહસે, સુબોહકે બાઅદ, યાને સુરજ નીકલને-કે બાઅદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઔર દોનોં

પાઉંકે નાખુન મતલુબકે, કોઇભી તરકીબસે પયદા કરે, યા તો કીસી હજ્જામકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે, ઓર ઉસી વકત, લોબાન, વ-ગયરા, ખુશબુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા, ઓર ઉસકી માંકા, ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રયે, અલ-કારેઆ, કો સાત મરતબે પરહકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક પકડેમેં બાંધકર મીસ્લ તાવીજ, અપને સીધે હાથકે બાઝુ-પર બાંધે, ઈનશા-અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ, ઓર ફરમાં-બરદાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું-કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાઅદ સોહબત-કે વોહ દુશ્મન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં બે-કરાર કરે. તો ઈસ ઈસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઈતવાર-કે રોજ પઢકર, શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, મતલુબ ફરેફતા, ઓર આશીક, ઓર બે-કરાર હોગા. વોહ ઈસમ યે હે.

ફ-સુબહા-નલ લજી, બે-યદેહી મલ-કુતો, કુલ્લે શય-ઈંવ, વ ઈલય-હે. તુર જઉન. વલા હવલા, વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા-હીલ, અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાઅબે-દાર, યા દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકો, હર રોજ એક હજાર

મરતબે પરહ–કર, ઉપર શીરીનીકે, યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર જીસકે સાથ દોસ્તી કરના મંઝુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો સુંઘાવે. તો ઇનશા–અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં–બરદાર હોગા. યે અમલ જુમેરાત–કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વલ્લા–હુલ મુસ્ત–આનો, અલા મા–તસે ફુન. યા રફીકો, યા શફીકો, નજ્જેની, મીન કુલ્લે દય–કીન.

બાબ તીસરા–કઝાયે હાજાત, ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭–જબ કીસીકો, કોઇ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ અમલકો ઇશાકે વક્ત, હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ તક બા–વુઝુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, બ–હકકે લા–ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા–નકા, ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલે–મીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અવ્વલ, યા આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જબ ઇસમ પુરા હોવે તબ જનાબે બારીમેં અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાબ

જુવા, ચોરી, વ-ગયરા, બુરે ફેઅલોંસે, અપનેકો બચાવે. ઓર ગોશ્ત, ઓર મછછીસે પરહેઝ કરે.

૨૮—હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમેં લીખ્ખા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમેં, જલાલી હો યા જમાલી. હુકમમેં યાને ખાસીયતમેં કીબ્રીયતે અહમરકે હે ઈસકો ઈસમે આઝમ, શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઈલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા—નકા, ઈન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલે—મીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે યે દુઆ જીનનુન અલે, કી હે, જો મછલીકે પેટમેં ફરમાઈ થી. જો કોઇ મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઈસ આયતે શરીફકો પઢેગા, ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત મુજર્રીબ, ઓર કમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમેં ચાહે, ઈસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખ્ખા હે, કે હઝરત ઈમામ જાઅફર સાદીક રહી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઈસ આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી. મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે. ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ દુઆ કરે, ઓર કબુલ ન—હો ! ઓર તરીકે ઈસકે ખતમકે બહોત હેં. લેકીન આસન તર દો તરીકે હેં. એક યે હે, કે બારા દીન તક, વાસ્તે હાસીલ હોને મતલબકે, હર રોજ ઈશાકી નમાઝકે બાઅદ, બા—વુઝુ બારા હજાર બાર પઢે. ઓર

અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર બાર પઢે. યાને હર રોજ ૩૩૨૫, સવાતીન હજાર મરતબે અમલ પઢે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, લાઝીમ હે, કે પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાઅદ સીજદેમેં જનાબે-બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯—જીસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) કે બાઅદ, સુરયે ઈખલાસ (કુલહો વલ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઓર બાઅદ સલામકે એક હજાર બાર ઈસ અમલકો પરહે, તો હાજત બર આવે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ-ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦—જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે પાક ઝમીં-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં, સુરયે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) ૪૧ બાર પઢ-કર, ફીર કોઈ ઓર સુરત પઢે. ઓર સલામકે બાઅદ, સીજદેમેં જાકર ૪૧ બાર, યા કરીમો, યા રહ-માનો યા રહીમો. કહે. ફીર અપના બાયાં રૂખસાર, (ગાલ) ઝમીન પર રખ્ખે. ઓર ૪૧ એકતાલીસ બાર, "વ અન-તીલ્લ કુલ્લુહો લીલ હેયુલ કેયુમ." કહે. બાઅદ ઉસકે અપના દાહના

(સીધા) રૂખસારા ઝમીન પર રખ્ખે. ઓર ૪૧ મરતબે, "યા હૈયો, યા કૈયુમ, કહે. ફીર હાજત ખુદાસે માંગે. ઓર નીહાયત આજીઝી કરે, તો ઉસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧—જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો બાઅદ નમાઝે સુબોહકે, હર રોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતબે કીબલારૂ બયેઠ—કર, વા—વુઝુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુરાદ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ યે હે.

જુંમઆકે રોજ—યા લા—ઇલાહા ઇલ્લા—હુ.

શંબા, યાને સનીચરકે રોજ—યા રહ—માનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ—હ—દો.

પીરકે રોજ—યા સ—મ—દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હન્નાનો, યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ—જલાલે, વલ ઇક—રામ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, ૭ સાત, રોજ તક પરહે. ઓર પરહતે વક્ત અપને મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદે શરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે ઓર એક હજાર મરતબે અમલકો પરહે, બાઅદ સીજદા કરકે જનાબે બારીમેં દુઆ માગે. તો ઇનશા—અલ્લાહ, ઉસકી દુઆ કબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેઝ, ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. કે જીસસે તાસીર અમલકી ઝીયાદા હોગી, ઓર બુરે ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે.

૩૨–મનકુલ હે; કે જબ કીસીકો કોઇ કોસચકી હાજત પેશ આવે. તો દો રકઆત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝકે બાઆદ પરહે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે.

નિયત=નવય–તો અન ઓસલ્લેહા તસબીહા, ફાતે–મઝ ઝહરા–યે, બીનતે હઝરત ખદી–જતીલ કુબરા, લ–નિદ બતીન, વ કુર બતીન, ઇ–લલ્લાહે તઆલા, મુત–વજ જેહન, ઇલા જેહ–તીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખખી હુઇ નિયત પરહ–કર, રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ–રયે–અલ–હમ્દકે બાઆદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાઆદ, તીન બાર, અલ્લાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેંતીસ મરતબે સુબહા– નલ્લાહ, ઓર ૩૩ બાર, અલ–હમ્દો લીલ્લાહ. ઓર ૩૪ બાર, અલ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં ૧૦૦ એક સો બાર, મવલા–યા, વ મવલા, ફાતે–મતા અગેસ–ની, પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, મવલા–યા, વ મવલા ફાતે–મતા અગેસ–ની. પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુલાસે દુઆ કરે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે.

૩૩–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં, સુરયે અલ–હમ્દકે બાઆદ, કુલ–યા અૈયોહલ

કાફે-રૂન, કો સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં, સુ-રયે અલ-હુમ્દકે બાઅદ, સુ-રયે ઈખલાસ, યાને કુલ-હો વલ્લાહુકો સુરત. દસ મરતબે પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, સીજદેમેં દસ મરતબે, યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતંવ, વ-ફીલ આખે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અજા-બન નાર.

ફીર દસ મરતબે, યા ગીયા-સલ મુસ તગી-સીન. અગેસ-ની, પરહે. ઓર ફીર અપની હજત-કે લીયે દુઆ કરે, ફીર હજાર મરતબે, યા રબ્બા, કેહકર સીજદેસે આપના સર ઉઠાવે. તો ખુદાયે તઆલા, હાજત બર લાવેગા.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જબ કીસીકો, કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો સાત રોજ તક, હર રોજ બાઅદ નમાઝે પંજ-ગાના કે, ૧૦૦, એક સો મરતબે, ઇસ દુઆકો પરહે, તો બેશક ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકો બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે. "યા હેયો, યા કેયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીદ, વ-લમ યુલદ, વ-લમ યકુલ લહુ કોફો-વન અહદ."

ઉપર લીખ્ખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-સે શુરૂ કરે.

૩૫—જબ કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, કીબલા—રૂ બયેઠ—કર, બા-વુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદે, નીન—નબી-ઈલ્લ ઉમ્મી. ઓર ૭૮૬ બાર, બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફીર સો મરતબે: અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદે, નીન—નબી-ઈલ્લ ઉમ્મી, પરહ-કર, એક હજાર ઓર ચારસો બાર, યા વહ હાબો, પરહે, ફીર બયેઠ કર, એક હજાર બાર, યા રબ્બા, પરહે, ઈસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછછીકા કરે.

૩૬—અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જીસ વક્ત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બયઠા રહે. ઓર અપના પાઉં મુસલ્લેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઓર કીસીસે બાત હરગીઝ ન-કરે. ઓર ૧૦૦ એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ જનાબે બારીસે માંગે. એક હફ્તે તક યે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ પાંચ, મરતબે પરહે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. વોહ અમલ યે હે.

લા—હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા—હીલ અલી—ઇલ અઝીમ, યા કાયેમો, યા દાયેમો, યા હેયો, યા કેયુમ,

યા ફરરૂહો, યા વિતરો, યા અ–હુ–દો, યા સ–મ–દો, વ–સલ લલ્લાહો અલા મોહંમદીન વકદે હા–જતી.

૩૭–મનકુલ હે, કે જીસકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે બુધ, ઓર જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ યે તીન રોજ રોઝે રખખે. ઓર જુમઆકે રોજ, ગુસલ કરકે મસજીદમેં જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો–સકે, વોહ સદકા દેવે. ઓર જુમઆકી નમાઝ બાઅદ, કીબલા–રૂ બયેઠ-કર, યે દુઆ પરહે.

અલ્લા–હુમ્મા ઈની અસ–અલોકા, બે-ઇસમે-કા, બિસ–મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હો–વલ લજી, લા–ઈલાહા ઇલ્લા–હુ આલે–મુલ ગયબે, વશ–શહા–દતે, હો–વર રહમા–નુર રહીમ. અસ–અલોકા બે–ઇસ–મેકા, બિસ–મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લાહો લા–ઇલાહા ઇલ્લા–હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ. લા તા–ખુજુ–હો, સી–ન–તુંવ વલા નૌમ. લહુ મા–ફીસ સમા–વાતે, વ મા–ફીલ અરદે, મન–જલ લજી યશ–ફઓ ઈન–દહુ, ઇલ્લા બે–ઇજ–નેહ, યા–અ–લમો મા બયના અયદી–હીમ, વમા ખલ–ફહુમ, વ અસ–અલોકા બે ઇસ–મેકા, બિસ–મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ–લજી અન–તલ વુજુહો, લીલ હૈઇલ કૈયુમ, વ ખશે–અત લહુલ અસ–વાત, વ વજે–લતીલ કુલુબો, મન ખશ–યતેહ, અન તોસલ્લી, અલા આલે મોહમંદીન, વ અન તકદી હા–જતી,

ઈસ દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે ફુલાન મેરા મતલબ બર આવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે યે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. અવ્વલ, વ આખીર, દુરૂદ શરીફ, ૧૨૫ મરતબે પરહે. વોહ અમલ યે હે.

યા રબ્બા.

ઉપર લીખ્ખે હુયે અમલકો, બાઅદ અઝ નમાઝે ઇશાકે, બા-વુઝુ એક હજાર ઓર એક મરતબે કિબલેકે તરફ મોંહ કરકે ખડા-હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉંચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનોં હાથ ઉંચે કરકે ઓર કુલ્લા-કર, મસજીદ, યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સર પર સાયા નહો. અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક અમલ પરહે. યે અમલ શુરૂ માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમ્આકે રોઝ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખ્ખે. ઓર પરહેઝ, ગોસ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે.

૩૯-અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, સાત મરતબે સુરયે યાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અરવાહાંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા-અલ્લાહ, બન આવે. નામ ઉન સુલતાનોં-કે યે હેં.

સુલતાન બા-યઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહંમદ સલાબત, સુલતાન ઈસમાઈલ સામાની, સુલતાન સંજર રાઝી, સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદ-હમ સુલતાન મોહંમદ ગીઝનવી. યે સાત સુલતાનોંકી અરવાહોંકો, સવાબ બખ્શ દેવે. બાઅદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુરૂર મકબુલ હોગી. યે અમલ શુરૂ માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક યે અમલ કરૈગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચૌથા-રોજી રોઝગારમેં તરકકી હોના, ઓર મુશ્કીલીસીકા દુર હોના,

—(૦)—

૪૦-અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં ઝીયાદતી હોવે, ઓર તંગ-દસ્તી દુર હોવે,તો નીચે લીખખે હુયે ઇસમ-કો સુબોહકી નમાઝકે બાઅદ, બા-વુઝુ હર રોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મુશ્કીલી દુર હોગી. ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહીં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફ્ત-તાહ, યા વહ-હાબો, યા કાહેરો, યા રઝઝાકો, યા ગની, યા અઝીઝો, બે-રહ-મતેકા યા આર હમુર, રાહે-મીન.

૪૧—વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકકે. હર રોજ સુબોહકી યા ઈશાકી નમાઝકે બાઅદ, ઈસ ઈસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ હમેશા કાયેમ રખનેસે, તંગ દસ્તી, ઓર મુફલીસી, ઇનશા—અલ્લાહ, દુર હોગી, વોહ અમલ યે હે.

યા રઝઝાકો.

૪૨—જબ કોઇ શખ્સ કીસી સબબસે મોહતાજ હો—જાવે, તો સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાઅદ, ઇસ ઇસમકો બા-વુઝુ કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો—જાનું બયેઠકે ૧૧૯ એકસો ઓન્નીસ મરતબે પરહે ઇસ અમલકા વીર્દ જારી રખનેસે ઇનશા—અલ્લાહ, મોહતાજી દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે. ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

યા લતીફો એકસો ઓન્નીસ મરતબે પરહે. બાઅદ અલ્લાહો લતી—ફુન, બે-ઇબા—દીહી. યર ઝોકો મઈ યશાઓ, વ—હો—વલ કવી--ઉલ અઝીઝ. ઈસ આયતે શરીફ—કોભી ૧૧૯ મરતબે પરહે.

૪૩—જો કોઇ શખ્સ મુફલીસ હોવે, તો શબે—બરાત-કો, યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં તારીખ રાતકો, ઈશાકી નમાઝ કે બાઅદ, એક હજાર બાર, યા રઝઝાકો. પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાજી દુર હોગી.

૪૩-જીસકો મુશ્કીલી હોવે, તો સુબોહકી નમાઝકે બાઅદ કીબલા--રૂ બયેઠકે, બા-વુઝુ જુમઆકે રોજ, યા બાસે--તો, એક હજાર, ઓર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા--અલ્લાહ, ઉસકી તંગ--દસ્તી દુર હોગી. ઓર બેહતર હે, કે હમેશા ઇસ અમલકા વીર્દ હર રોજ રખ્ખે. ઇસમેં કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે.

૪૪--જો કોઈ શખ્સ, વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઇસ આયતકો હર રોજ, બાઅદ અઝ નમાઝે સુબોહકે, કીબલા--રૂ બયેઠકે, બા--વુઝુ, ૧૦૦૧ એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-- અલ્લાહ, ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોગી, વોહ આયત યે હે.

અલ્લાહો લતી--ફુન બે--ઇબા--દીહી, યર ઝોકો, મઈ યશાઓ, વહો--વલ કવી--ઉલ અઝીઝ.

૪૫--વાસતે દુર હોને મોહતાજી, ઓર તંગ--દસ્તીકે ઇસ અમલકો કરે, તો મુશ્કીલી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, યાને આફ્તાબ તુલુ હુયે બાઅદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાઅદ; સુ--રયે અલ--હમ્દકે સુરયે વલ--લયેલ, પરહે. ઓર તીસરીમેં સુરયે વદ--દોહા, ઓર ચોથીમેં, સુરયે અમલ--નશરાહ. પરહે. ઓર સલામ ફેરે, બાઅદ--દુરૂદ શરીફ, ૧૧ ગ્યારા મરતબે પરહે. બાઅદ ૧૫ મરતબે ઇજા--આઆ નસ--રૂલ્લાહ--કી સુરત પરહે. ઓર ઉસકે

આયત ૫૦૦ પાનસો મરતબે, યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિસલ દુઆ માગનેકે, ઉઠાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યેહે. યા બાસેતુ-હુલ લજી, યબ-સોતુર રીઝકે-લે-મંઈ યશાઓ, બે-ગયેર હીસાબ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ૧૧, ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ ૪૦, રોજ તક કરે, ઓર અમલકો શુરૂ માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર ખાનેમેં ગોસ્ત, ઓર મછલીકો રખે.

૪૬—નકલ હે, કે એક શખ્સ, આં હઝરત સલ. કી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત, મેં મોહતાજ રેહતા હું, ઓર અહલો અયાલ કુદરતસે રખતા હું, કુછ ફરમાઈયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુબાહકે વક્ત દો રકઆત નમાઝ પરહ--કર, બારા મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહુ, ઓર બારા મરતબે, મુઝપર દુરૂદ ભેજ, ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઓર ૧૦૦સો મરતબે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે. વ-મંઈ યત-તકીલ્લા-હા, યજ-અલ-લહુ મખરજ વ, વ યરઝોકહુ-હો, મીન હયસો લા-યહ-તસીબ. વ-મંઈ ય-ત વક્કુ-કલ,અ-લલ્લાહે, ફ-હોવા હસ્બે-બોહુ, ઈન-અલ્લાહા બાલે-ગુલ અમ-રીહી, કદ-જઅ-લ-લ્લાહો લે-કુલ્લી શયઈન કદરા.

યે આયત ૫૯. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઈસ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાઅદ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા

૪૭—વાસ્તે તંગી, ઓર મુફલીસી, દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાઅદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ. તીન બાર, ઓર યા-રહમાનો, હજાર બાર. ઓર યા રઝઝાકો, હજાર બાર, ઓર યા વહહાબો, હજાર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન બાર, ઓર યા રહીમો, એક હજાર બાર, પરહે. ઓર ઓર બાઅદ સલામકે, તીન સો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા, ઉસકો ગયેબસે રોઝી અતા કરેગા.

૪૮—અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોવે, ઓર તંગી, ઓર મોહતાજી, દુર હોવે, તો ચાહીયે, કે બાઅદ હર નમાઝકે, ઈસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તઆલા રોઝીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઇન-નલ્લાહા હોવર રઝઝાકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯—વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે ચાહીયે, કે જુમઆકી શબકો, પાકીઝા, ઓર સાફ જગામેં તનહા કિબલા-રૂ બયેઠ કર, બા-વુઝુ એક હજાર મરતબે ઇસમ પરહે, અવ્વલ

ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે ઇનશા અલ્લાહ, રોઝગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ-મોઅતી હો-વલ્લાહ.

૫૦--અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઓર રોઝી કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક, નદીકે કોનારે પર જાવે, ઓર વહાં જાકર, હર રોજ તાજા ગુસલ કરે, ઓર ફીર કીબલા-રૂ બયેઠકે, બીસ હજાર મરતબે, અલ્લાહુસ સ-મ--દ, પરહે. ઓર ગુસલ કરતે વક્ત, ઓર પઢતે વક્ત કીસીસે બાત ન-કરે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાઅદ કરે, ઓર હર નમાઝકે બાઅદ, એક હજાર મરતબે, અલ્લા-હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, રોઝી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, પરહેઝ, ગોશ્ત ઓર મછછીકા કરે.

૫૧-બેસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા હોને બરકતે રોઝગારકે. જુમઆકી રાતકો, અવ્વલ કુછ સદકા દેવે, બાઅદ ગો-શયે તનહાઇમેં કિબલા-રૂ, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે અલ-હાકો, સો બાર પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, ૭૦ બાર, વ-ઇન-દહુ મફાતી-હુલ ગયબે. લા યાઅ-લ-મોહા ઇલ્લા-હુ, વ યાઅ-લમો માફીલ બરરે, વલ બહરે, વમા તસ-કોત, મીંવ વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ-લ-

મોહા વલા હબ્બતીન, ફીલ અરદે, વલા રત-બીન વલા યાબે-સીન, ઈલ્લા ફી કિતા-બીમ મુબીન. ઓર સાત બાર, સુરયે ઈજા ઝુલઝે-લતીલ અરદો; ઓર ૭૦ બાર, યા ફત્તાહો, યા વહ-હાબો, પરહે. ઓર નમાઝ તમામ હુવે બાઅદ, સીજદેમેં દુઆ કરે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, રોઝગારમેં બરકત હોગી.

પર-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાજી દુર હોવે. તો હમેશા નમાઝે પંજ-ગાનાકે બાઅદ, ઈસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે, તો હરગીઝ મોહતાજ ન-હોવે. ઓર સબ મુશકીલેં ઉસકી આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલ-તુફ બે લુત-ફેકા, યા હલીમો, યા કરીમો, યા ગફુરો.

૫૩-વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઓર દુર હોને મુફલીસીકે, યે અમલ કરે. શુરૂ માહમેં પીરકે રોજસે શુરૂ કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર સંદલ જલાવે. પઢતે વક્ત મોંહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઈશાકી નમાઝ બાઅદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાઅદ એક હજાર આઠસો સત્તર ૧૮૭૦ મરતબે પરહે. એક યા દો હફતેમેં ઈનશા-અલ્લાહ મુરાદ બર આયેગી, વોહ ઈસમે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

યા મુરેત-તેહ, ફૂતં-તેહ, બિલ-ખયેર.

૫૪–વાસતે દુર હોને તંગ-દસ્તી, ઔર મોહતાજી કે, ઔર હર કામમે સુહુલત, ઔર આસાની હોનેકે લીયે હરરોજ બાઅદ અઝ સુબોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઔર મગરેબકી નમાઝ બાઅદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બયઠકે. ઔર બા–વુઝુ પરહે. ઈનશા–અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. અગર હર રોજ વીર્દકી તઔર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઈસમે મુબારક યે હે.

અર રહ–માન.

૫૫–અગર કીસીકો મોહતાજી બહોત સતાતી હો. ઔર રોઝગાર વ–ગયરાસે, ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીયે કે નીચે લીખખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે તીન નામોંકો, ૩૧૨૦ તીન હજાર ઔર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઔર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ કિબલા–રૂ બયેઠકે બીલા-નાગાહ, આસમાનકે સાયેમે, યાને ખુલ્લી જગામેં, સર નંગા કરકે પરહે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઈનશા–અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો-જાયેગા. પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછ્છીકા ઝુરૂર રખ્ખે. કિબલેકે તરફ મોંહ કરકે, બા–વુઝુ પરહે. યે અમલ હરકેઈ મતલબકે લીયે કરે, તો ઈનશા–અલ્લાહ, ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા યે હે.

યા અલ્લાહ, યા રહ–માનો, યા રહીમો.

૫૬–વાસ્તે દુર હોને મુફલીસીકે, ઔર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. યાને નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે, દો મુબારક નામ, યા અઝીઝો, યા લતીફો. યે દોનોં એક સીફ્ત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઈસમોંકો બારા હજાર મરતબે, સુબોહકી નમાઝ બાઅદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાઅદ, હર રોજ સર નંગા કરકે, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે બા-વુઝુ, એક પાક ચાદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે ઓર ખતમ હુયે બાઅદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે,-તો ઇનશા-અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની, ઓર દુનયવી મુતાલીબ હાસીલ હોંગે. અગર એકહી જલસા, યાને બયઠકમેં યે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુબહો તક, યા દુસરી શામ તક, નંગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં, આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુલ્લી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા બર આયેગા. લેકીન એક લાખ, ઓર પચીસ હજાર મરતબે, એકહી બયઠકમેં પરહના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઇ શરતોં મુજબ, ૧૨, બારા, રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછછીકા ઝુરૂર કરે. પરહતે વક્ત કીસીકે સાથ ગુફ્તગુ, યાને બાત ન-કરે. ઓર પાક સાફ પકડે પેહન-કર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત કપડોંમેં ખુશબુ લગાવે, ઓર ખુશબુ-દાર ચીઝેં, મીસલે લોબાન, વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનકી બરબાદી, ઓર હલાકી.

૫૭—અગર કોઈ ચાહે, કે દુશમન તબાહ, ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં, યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ગ્યારા રોજ તક પરહે, દો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બયેઠકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાઅદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે ફુલાન બીન ફુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હે, યાને "સુરયે તબ્બત-યદા" કો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮—જબ કોઇ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઈજા દેતા હો, તો ખત્મે બિસ-મિલ્લાહ, કો ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાઅદ નમાઝે ઝોહરકે, બિસ-મિલ્લાહ, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાઅદ ખતમકે, યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ-મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લહુમ્, અ-ન-તીલ વુજુહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત. વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદેના મોહંમદીન, વ આલીહી, વ સહ-બીહી, વ અન તઠ-દીયા હા-જતી, ફી હલાકે (ફુલાન બીન ફુલાન) યા

કાહેરો, યા કહહારો, યા કાહેરો, યા મુક-તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહુ, યા અલ્લાહુ.

ઓર બજાયે પુલાનકે, નામ ઉસ શખ્સકા લેવે, ઓર યે ખત્મ ગ્યારા રોજ તક પરહુ, તો ઝાલીમકે હાથસે હક તઆલા નજાત દેગા. યે અમલ આખ્રીર માહમેં (સે-શંબા) યાને મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૯–દુશ્મનકી તબાહી, ઓર હલાકી કરના મંઝુર હો, તો મંગલકે રોજ દો-પહેરકો, સર નંગા કરકે ગુસલ કરે, ઓર તનહા બયઠે, ઓર મોંહ દક્કનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઇકે અપને આગે રખ્ખે. ઓર હર દાને પર એકતાલીસ બાર, સુરયે કૌસર, યાને "ઇન્ના, આતય-ના," પરહ-કર, દમ-કરે, ઓર હોવલ અબતર, કે બાઅદ, નામ ઉસ શખ્સકા ઓર ઉસકી માંકા લેવે. ઇસ તરેહ તમામ દાનોં-પર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખ્સકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ ડાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. અગર સાત રોજમેં, અસર ન-હોવે. તો ચઉદા રોજ તક અમલ કરે. અગર ચઉદા રોજમેં પુરા અસર ન-હોવે. તો એક્કીસ રોજ તક કરે.

૬૦–દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને આખીર મહીનેમેં, ઇતવાર, યા મંગલકે રોજ, દો-પહેરકો રાઇ, સરસોં, ઓર પુરાની (જુની) કબરકી ખાક, ઓર મીટ્ટી, ચો-રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ રાસ્તેકી

મીઠ્ઠી લાકે, ઓર હર એક-બાર, આર આ સરકાર, સુરયે તબ્બત-યદા, બ-ગયેર બિસમીલ્લાહ-કે પઢકે) ઓર કામ કરે. ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ખાક બીજોંકો દુશ્મનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઇન્શાઅલ્લાહ, દુશ્મનકા વોહ મકાન વયસના હો-જાયેગા.

૬૧-વાસ્તે તબાહ, ઓર હલાક કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ-કે રોજ, સાત મસ્જીદોંકી ખાક, એક પુડીયામેં એકીટ્ઠી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બસ્તીમેંસે બાહેર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે, ઓર વહાં હઝરત સલ, કે નામકી ફતેહા પરહે. ઓર બાઅદ, ફાતેહાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસ્તે તબાહી દુશ્મનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોં-મેં, જુદાઈ હોનેકી નિયતસે પરહે. પહેલી રકઆતમેં બાઅદ, સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય-ના, ગ્યારા મરતબે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ, સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન-ઝલના, ગ્યારા મરતબે. પરહે. ઓર સુરયે, ઇન્ના આતય-ના, પુરી કરકે, હોવલ અબતર, કે બાઅદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર દો આદમીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંઝુર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. બાઅદ સલામકે કબરકે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ સાતસો સાત મરતબે, યે કલેમા પરહે, વોહ યે હે.

લા ઈલ્લાહ, લગાવે ઇલ-લલ્લાહુ, મુલગાવે મોહંમદ રસુલુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીખ્ખા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે કલેમા પરહે બાઅદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાઅદ દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે, કે પુલાનેકો તબાહ કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી ફાતેહા કરૂંગા, બાઅદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે, ઓર અપને ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ-કે હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હર રોજ, એક એક પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ મોંહ કરકે, ઉપર લીખ્ખા હુવા કલેમા, ૧૦૧ મરતબે પરહ કર ફુંકે. ઇનશા-અલ્લાહ, દુશ્મન તબાહ હોગા.

બાબ છટ્ટા—હાકીમ, ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

૬૨—અગર કોઈ અમીર, યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર નારાઝ યા ખફા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બદર કર દીયા હો. તો ચાહીયે, કે હર માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખ્ખે. ઓર

ગુસલ કરકે, કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ઈફ્તાર કીયે બાઅદ, તનહા બયેઠ-કર, બુખુરાત જલાવે. ઓર થોડે ચાંવલ, ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખ્ખે. ઓર ઉસમેંસે તીન રિકાબીયાં બનાવે. પહેલી રિકાબી પર, આદમ મોવકિકલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાબી પર હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રિકાબી પર, બીબી ફાતીમા રદ્દી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારા-સો મરતબે, અસમાયે ઇલાહીકો પરહે, ઓર કોઈ ચીઝ ગયેર હયવાની, યાને રોટી, ઓર નમક, ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી, દો રિકાબીયાં મસજીદમેં ભેજ દેવે, ઓર એક રિકાબી, કે જીસ પર, બીબી ફાતીમા રદ્દી, કી ફાતેહા દી-હો. વોહ રિકાબીકે દુધ, ચાંવલ, લડકીયોં-કો ખીલાવે. પસ સુબોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન-આવે, તો દુસરે રોજ બ-ગયેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખ્ખે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઇસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બ-ગયેર ચાંવલ પકાનેકે સાર્ફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર, યા હાકીમ, યા ઓર, જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હેયો, યા કેયુમ, યા અલી, યા વલી, યા ગની, યા ગની.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ ૧૨, બારા રોજ પરહે. તો ઉતમેં રોજ પરહેકે તરકે હુવેવા-નાત કરે.

૬૩-વાસ્તે મેહેરબાન કરને હાકીમકે, યે અમલ તીન રોજ તક કરે, હર રોજ તાઝા ગુસલ કરે, ઓર ૧૦૦૦.હજાર દાને ગીહુંકે લેવે, ઓર ઉસકો ધો-ડાલે. ઓર હર એક દાને પર એક એક મરતબે પરહે. ઓર દમ કરે, વોહ ઈસમ યે હે.

"યા રહ-માનો, કુલ્લે શય-ઈન, વરાહે-મહુ, યા રહ-માનો,"
ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, બા-વુઝુ પરહે, અવ્વલ ઓર આખીર, તીન તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર એક કોરા મીટ્ટીકા બરતન લેવે, ઉસમેં વોહ ગીહુંકે દાને ડાલતા જાવે, ઓર ઉસપર તયા સરપોશ બાંધ. ઓર અંદર પાક પાની ડાલકે જોશ દેવે. ઓર વયરાન કુંવેમેં વોહ બરતન, કે જીસમેં ગીહુ ડાલે હોં વોહ, ઓર ઉસપર સરપોશ બાંધકર, ડાલ દેવે, ઈસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે. પઢતે વક્ત, જીસ-અમીર, યા હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા ખ્યાલ દીલમેં રખ્ખે.

૬૪-અગર કોઈ, ઝાલીમ હાકીમકે ખોફસે ડરતા હોવે, તો ચાહીયે, કે જુમેરાતકે રોજ, સુબેહકી નમાઝકે બાદ, થોડા રોગન, યાને તેલ, ખુશબુ-દાર લેવે. ઓર ઉસમેં ઇતર થોડા મીલાવે. ઓર ઈન આયતોંકો, ચાલીસ મરતબે પરહ કર, ઉસપર દમ કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,

તીન તીન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જુમઅ્આકે રોજ તક, યાને સાત રોજ તક પરહ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઔર ઉસ તેલ-મેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહ-પર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ હાકીમ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે, ઔર [illegible] ગોશ્ત [illegible] મછલીકા રખ્ખે. વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. આ. [illegible]હન નબીયો ઇન્ના અર સલ-નાકા શાહે-દંવ વ મુબશ-શેરંવ, વ નજીરા, વ દાયે-યન ઇ-લલ્લાહે, બે-ઇજ-નીહી, વ સિરા-જમ મુનીરા, વ બશ-શેરીલ મોઅ્મે-નીના, બે-અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફદ-લન કબીરા, વલા તોતે-ઇલ કાફે-રીના, વલ મુના-ફેકીના, વ દાઅ્ અજા-હુમ, વ તવક્કલ અ-લલ્લાહ, વ કફા-બીલ્લાહે વકીલા.

૬૫-અગર કીસીકે ઉપર કોઇ બોહતાન દેવે, ઔર વોહ કામ ઉસને ન-કીયા હો, યા ઉસપર કોઈ મુકદમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો, યા મીરાસ ઉસકી છીન લી-ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅ્અઝ-ઝમાકો ઉસ મોઆ-મીલે-કા ફયસલા હોતે તક, હર રોજ એક હજાર મરતબે સુબોહકી નમાઝ બાઅ્દ, કિલાબ-રૂ બયેઠ-કર, બા-વુઝુ પરહે, વોહ આયત યે હે.

વ ઓફવ-વેદો અમરી, ઇ-લલ્લાહ, ઇન-નલ્લા-હા બસી-રૂન બિલ ઇબાદ.

[illegible]

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, હર રોજ ૧૦૦૦, એક હજાર મરતબે પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

બાબ સાતવાં—ભાગે હુયેકા. ઓર ગાયેબકા, હાઝીર હોના.

૬૬—જબ કીસીકા કોઇ લડકા, યા અઝીઝ, યા દોસ્ત ગુમ હો—જાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં હે ? ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન—હો, કે ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાઅદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે, બિસ—મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાબમેં દેખેગા. યા હાલ માઅલુમ હો—જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો ખાબમેં નદેખે, તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઈસી તરહસે સાત રાતોં તક પરહે. બર વક્ત અમલ પરહનેકે પાક, ઓર સાફ લિબાસ પેહને. ઓર ખુશબુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઇ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા નહીં હો, તો હર રોજ ૧૧૯ મરતબે, યા હફીઝો, પરહે. ઓર યે આયત, ઈન—તકો મીસ—કાલા હબ્બતીમ, મીન

ખર હલીન, ફ-ત-કુનો, ફી સબ-રતીન, અવ ફીસ-સમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, યાતે બેહીલ્લા, ઈન-નલ્લાહા લતી-ફુન ખબીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. ઔર વક્ત પઢનેકે ઉસકા તસવ્વુર કરે. એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૮—જો કોઇ શખ્સ ગાયેબ હો–જાવે, ઔર તલબ કરના ઉસકા મંઝુર હોવે, તો હર રોજ સુબોહકી નમાઝમેં પેહલે દો રકઆત સુન્નત પરહે. બાઅદ કિબલા–રૂ બયેઠકે સુરયે ફાતેહા, યાને અલ–હમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ, તીન તીન મરતબે પરહે. પઢતે વક્ત ઉસકા ધ્યાન રખ્ખે. ફીર દો રકઆત ફરઝ પરહે. યે અમલ એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહે. ઈનશા–અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં વોહ ગાયેબ હાઝીર હો–જાવેગા. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૯—જો કોઇ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઔર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ઔર અપના મત-લબ દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો યે અમલ બ–તઔર ઈસ્તે–ખારાકે હે. સદક દીલસે કરે, અવ્વલ પાક ઔર સાફ કપડે પેહને. ઔર વુઝુ કરે, ઔર કિબલા–રૂ હોકર, દાહની કરવટ પર લેટે. ઔર સુરયે અલ–હમ્દ, ઔર સુરયે વશ-શમ્સ, ઔર સુરયે વદ–દોહા, ઔર સુરયે વલ–લયેલ, ઔર સુરયે

[illegible]-[illegible] ઔર [illegible] સુરયે [illegible]-તીન, ઔર સુરયે [illegible]. [illegible] [illegible] સાત મરતબા [illegible] પરહે. ઔર [illegible] [illegible] કે નીચે [illegible] [illegible] હુઆ [illegible] પરકે [illegible] હુઆ [illegible] હે.

"અલ્લા-હુમ્મા અરેની, શી મનામી, (કજા વ કજા) વજ-અલ મીન અમરી, ફરજ, વ મખ્રજન, [illegible] મનામી [illegible] [illegible], ઇન્નકા [illegible]-[illegible] ઔર [illegible] 'કજા વ કજા,' કે અપના મતલબ કહે. [illegible] [illegible] સાતમેં [illegible] માલુમ હો-જાવે, તો બેહતર હે, વ [illegible] સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, [illegible] રાતોંસે [illegible] ન-રહેગા. કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦—ગાયેબ કે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ બાઅદ, કિબલા-રુ બેઠકે, હર રોજ ચાર સો મરતબે, સુરયે વદ-દોહા, કો પરહે. અવ્વલ ઔર આખીર, દરૂદ શરીફ તીન તીન મરતબે પરહે, ઔર પઢતે વકત ઉસકા તસવ્વુર કરે. યે અમલ ૨૧ એકકીસ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ ગાયેબ હાઝીર હોગા. ઇસમેં કીસી કીસમકા પરહેજ નહીં હે.

૭૧—અગર કીસી શખ્સકા [illegible], યા [illegible] [illegible] [illegible] હે, ઔર દરયાફત કરના [illegible] ઉસકો મંજુર હો. કે [illegible] [illegible] ભાગા, કે [illegible] અગર [illegible] દીન [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે મશરીક યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભ.ગા હો. યા અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ યાને પછ્છમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછ્છમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્ષનકે ઢુંડે.

૭૨–અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા મંઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર (સનીચર) હફ્તેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે જુનુબ, યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે મશરીક, યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ, યાને ઉત્તરકે ભાગા હે, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ, યાને પછ્છમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછ્છમકે તલાશ કરના ચાહીયે, ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દખ્ખનકે ઢુંડે.

૭૩–અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજ–પર, "બ–હકકે

શયેખ ફરીદ શકર ગંજ." લીખકર કાગજકો પત્થરકે નીચે દબાવે. ઓર વોહ જબ આવે, તો ઉસ પત્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શકર ગંજ રહ, કેનામકી દીલા-કર, શીરીની ગરીબ, ઓર મોહતાજોંકો બાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં—કયેદસે નજાત પાના,

૭૪—અગર કોઈ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શહેરમેં, યા ગાઉ મે ગીરફ્તાર હો—ગયા હો, ઓર વહાં—પર નજાતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતકો કસરતસે (ઝીદાયા) પરહા કરે ઓર અલ્લાહસે અપની રિહા-ઈકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઈનશા—અલ્લાહ, ઝુરૂર ઉસકી રિહાઈ હોગી. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના અખ્રેજ-ના, મીન હાજે-હીલ કરી—યતઝ ઝાલીમો અહ-લહા, વજ અલ લના, મીન લદુન કા વલી-યન, વજ-અલ મીન લદુન-કા નસીરા.

૭૫-અગર કોઈ શખ્સ કહીં. કયેદ હો--ગયા હો, તો ચાહીયે, કે વોહ હર રોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુબહો, ઓર શામ, બે--અદદ, (બે-ગીતની) પરહા કરે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, રિહાઈ પાયેગા વોહ આયત યે હે.

લકદ જાઆ—કુમ રસુલુમ, મીન અન—ફોસેકુમ, અઝી—ઝુન અ—લય-હે, મા અનીત-તુમ, હરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ

મોઅમે-નીના, રઉ-પુર રહીમ. ફઇન તવલ-લવ, ફકુલ હસબી યલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અ-લય-હે તવક-કલતો, વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૬-જો કોઇ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે ઇન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉંગલીયોં-પર દમ કરે, ઇસી તરેહ હર રોજ પરહે, વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલ્લાહે વલી-અંવ, વ-કફા બિલ્લાહે શહીદા, વ-કફા બિલ્લાહે અલી-મન, વ-કફા બિલ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિલ્લાહે હાદી-યન, વ-કફા બિલ્લાહે નસીરા.

૭૭-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હર રોજ એક હજાર મરતબે, યે કલેમાત પરહે, અગર હો-સકે, તો બે અદદ-પરહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી રિહાઇ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગી-સીન, અગેસ-ની, વ-યા નાસે રલ મઝલુ-મીન, ઉન-સોર-ની, બે ફદ-લેક.

૭૮-જબ કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીર્દ રખ્ખે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ઇન્ના રબ્બી લતી-ફુન, બેમા-યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ અલી-મુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં-જાદુ, ઓર આસેબ, ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૯—મુજર્રીબાતે દેરબી, મેં ઇસ તરેહ લીખ્ખા હે, કે જબ કીસીકો જીન, આઝાર દેતા હો, તો ઈન આયતોંકો તીન મરતબે પરહ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે. બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. વોહ આયતેં યેહ હેં.

ઈજ-કાલા ચુસુફો લે-અબીહે, યા અ-બ-તે, ઈન્ની રાઅય-તો અ-હ-દા, અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા વલ-ક-મ-રા, રાઅય-તોહુમ, લી સાજે-દીન. યા માઅ્-શરલ જીન્ને વલ ઇનસે, ઈનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-ફુજુ, મીન અક્તા-રીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફ્ન-ફુજુ, લા તન-ફુજુના ઇલ્લા બે-સુલ-તાન.

૮૦—અગર કીસીકો આસેબકા (બલાકા) ખલલ હો, તો સાત દાને, કાલી મીરચકે લેવે. ઓર મીરચકે હરએક દાને પર સાત મરતબે. સુરયે, લે ઈલાફે કુરેશીન, પરહ-કર દમ કરે. ઓર ઉન મીરચીયોંકો ઘીસકર, જીસકો આસેબ હો, ઉસકી આખોંમેં બ-તઓર સુરમેકે લગાવે, તો આસેબ દુર હોગા.

૮૧–અગર કોઇ ચાહે, કે આસેબકો (બલાકો) હાઝીર કરે, તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ગ્યારા બાર, પુલ પર દમ કરકે સુંઘાવે, પુલ કોઇભી ખુશબુ–દાર, યાને ચમેલી, વ–ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે, ઓર એક પુલ ઉસ–પર મારે. તો ફૌરન આસેબ હાઝીર હોગા, ઈસ અઝી–મતકો, અઝી–મતે સુલય–માની, કેહતે હેં. વોહ યે હે.

બિસ–મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝ–ઝમ–તો અલય–કુમ, ફ–ત–હુ–નકા, હુબીઓકા, હુબીઓકા અ–લી–મ, અ–લી–મ, સફ–કન સ–ફ–કન. ઇલે–સન ઈલે–સન, બ–લ–સન. બ–લ–સન. તલે–સન તલે–સન, સુદન, કહુ–લન કહુ–લન, જલ–હલન, જલ–હલન, મહુ–લન, મહુ–લન, સંજીયન સંજીયન, શદી–યન, નબી–સન, નબી–સન, બે–હકકે ખાતીમે સુલય–માન, બીન દાઉદ, અલય–હુમુસ સલામ. ઓહ–દેરૂ, મીન જાને–બીલ મશારેકે વલ મગારેબ. વ મીન જાને–બીલ અય–મને. વલ અય–સર, બે–હકકે લા–ઈલાહા ઈલ–લલ્લ.હો. મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ વ બે–હકકે અરશીલ્લાહ. વ કુરસી.

૮૨–નઝરે બદ, યાને નઝરકા લગના–સહી મુસલીમ, ઓર તફસીર ફતે–હુલ અઝીઝ, વ–ગયરામેં લીખ્ખા હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો--જાના ઠીક હે. ઓર

કોઈ ચીઝ જબ તકદીર પર ગાલીબ હો—જાતી હે, તો નઝર ગાલીબ હે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી હે. જાનના ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેહર હે. કે હક તઆલાને બાઅઝે આદમીયોં, ઓર જીનકી આંખમેં ઈસકો રખ્ખા હે, જયસા કે, ખુદા પાકને બીછ્છુકે ડંક, ઓર સાંપકી ઝબાનમેં ઝેહર રખ્ખા હે. ઓર યે ન-જાને, કે ગયેર કીહી નઝર હોતી હે. ઓર અપનેકી નહીં લગતી. લેકીન કભી અપને—કીભી હો—જાતી હે. ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો ચીઝ આંખમેં અછ્છી માઅલુમ હોવે, તો "માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઈલ્લા બિલ્લાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન—હોગા. કેફીયત ઈસકી બડી બડી કિતાબોંમેં લીખ્ખી હે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઇ શખ્સ નઝર લગાવે, તો ફોરન નઝર લગાને—વાલેકા મોંહ, ઓર દોનો હાથ, ઓર દોનો પાંઉ, ઓર શરમ—ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઓર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હે. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછ્છા હો—જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમેં લીખ્ખા હે ઓર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જબ તુમસે કોઇ ધુલાવે, તો ધોદો, યાને વાસ્તે દફા કરને નઝરકે તુમસે કોઇ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વ—ગયરા ધોવે, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઓર હરગીઝ ઉસકા બુરા માનના અબસ હે.

રિવાયત હે, કે હઝરત ઉસમાન રદી, ને એક ખુબ-સુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર કો નઝર ન-કરે ઔર કાલા ટીકા લગાના લડકોંકે વાસતે દફા કરને નઝરકે વાસ્તે તીરમીજી શરીફસે સાબીત હે. પસ અબ ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં હે.

હઝરત હસન બસરી રદી, ને ફરમાયા હે, કે જીસ શખ્સકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરા પર નઝર હો-જાનેકા ખૌફ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, દમ કર લીયા કરે, વોહ આયતે કરીમા યેહે.

વ ઇન યકા-દુલ લજીના, ક-ફ-રૂ, લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબ-સારે-હીમ, લમ્મા સમે-ઉજ જીકરા, વ યકુ-લુના ઇન-નહુ લ-મજનુન.

૮૩-જાદુ, યા સહર-જબ કોઇ જાદુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે બાઅદ હર નમાઝકે, સુરયે, કુલ આ-ઉજો બે રબ્બીલ ફલક, ઔર કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અચ્છા હો-જાયેગા.

૮૪-વાસતે દુર હોને જાદુકે, એક કટોરેમેં, યા પ્યાલેમેં પાક, ઔર સાફ પાની લેવે, ઔર ઉસ પાની પર દમ કરકે,

જીસ પર જાદુ કીયા ગયા હો, ઉસકો વોહ પાની પીલાવે, તીન, યા સાત, મરતબે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહુંમદીન, વ અલા આલે મોહું-મદીન, વ-બારેક વ સલ્લીમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી બાંધું દસોં દવાર, બજરી આયે, બજરી જાયે. બજરી સબ જગા સમાયે, ટોના જાદુ સબ રદ હો-જાયે, જો ટોના જાદુ રદ ફીર-કર આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાં પર જાયે. જો જો કરે સો-સો મરે. બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, મોહમ-મદુર સુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા શીફાઉન વ રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા યઝી-દુઝ ઝાલે-મીના ઇલ્લા ખસારા.

૮૫-વાસ્તે દુર કરને શયતાનકે. કે જો સતાતા હો. ઓર પથ્થર ફેંકતા હો, તો યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

ઇન્ન નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ અકીદો કયદા, ફમહ હેલીલ કાફે-રીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ અયતકો, ચાર લોહેકી કોલોં-પર. હર કોલ પર, પચ્ચીસ મરતબે પરહ-કર દમ કરે, ઓર ઉન-કોલોંકો ઘરકે ચારોં કોનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં-ચોરકા પહે-છાનના.

૮૬-જીસ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર મંઝુર હો, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરેં, તો દો શખ્સ, આમને સામને બયઠેં. ઓર એક કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમેકી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકી) ઉંગલીસે ઉઠાવે ઓર તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બયેઠકે" **સુરયે યાસીન**' કો **મીનલ્લ મુક્રમીન**, તક પરહેં. તીનોં આદમી નમાઝી, ઓર પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. ઓર જીસ વક્ત યે અમલ કરે, ઉસ વક્ત બા-વુઝુ હોના ચાહીયે ઓર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર બાઝુ પર, ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હેં, **યા જીબ્રઈલ, યા મીકાઈલ. યા. ઈસરાફીલ, યા ઈઝરાઈલ.** યે નામ લીખ્ખે બાઅદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલાયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી, સુરયે યાસીન, પરહના શુરૂ કરે. ઓર જીસ શખ્સ કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે તો ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખ-કર બધનીકે અંદર ડાલેં ઓર સુરયે યાસીન, મીનલ મુક્રમીન, તક પરહે. કાગજમેં જીસકા નામ લીખ્ખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની ઝુરૂર ઘુમેગી. ઓર અગર ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ઘુમેગી, ઇસ-તરેહસે

જીસકે જીસકે ઉપર શક હો. ઉસકા નામ લીખ-કર બધની. મેં ડાલે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે, તો જો ચોર હોગા, ઉસકે નામ પર બધની ફીરેગી, ઓર જો ચોર ન--હોગા, તો બધની નહીં ફીરેગી.

યે અમલ, યા ઓર કોઇ અમલ ચોરકે લીયે કરે, ઓર ચોરસે વાકીફ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર, યકીને કામીલ ન-કરે. ઓર ઉસકો બદનામ ન-કરે, બલકે તદબીરસે પતા લગાવે. ઓર જબ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ ઉસકા ઇઝહાર કરે. કયું કે અગર બ-ગયેર તલાશ કરનેકે કીસી પર તોહુમત લગાઇ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહ-ગાર હોગા. ઓર દુન્યવી મુશ્કીલેં, ઓર આફતોં-કા સામના હોગા. ઇસ-લીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે. ઓર અમલ કરને-વાલે આદમી પરહેઝ-ગાર, ઓર સમઝદાર લાયેક ઉમરવાલે હોં, તો નતીજા અછ્છા હોગા. કમ ઉમર ઓર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હે.

૮૭-જીસ કીસીકી કોઇ ચીઝ ગુમ હો-જાવે, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ--હમ્દકે બાઅદ, સુરયે વદ--દોહા પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે અમલ-નશરાહ પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, દોનોં હાથ ઉઠા -કર યે દુઆ પરહે તો ઇનશા-અલ્લાહ, વોહ ચીઝકા પતા લગ જાયેગા વોહ દુઆ યેહે.

અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે-અલા મોહમ-મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદી-યલ મુદલ્લીન અર દદા અલા દા-કતી બે ઇઝ-ઝતેકા, વબે સુલતા-નેકા, ફઈન્નમા-હોવા મીન ફદલે--કા, અતા--એકા,

૮૮-જીસ કીસીકી કોઈ ચીઝ, કહીં ગુમ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે કુલ-યા ઐયો--હલ કાફે-રૂન, ચાર ચાર મરતબે પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે સીજદેમેં જાવે. ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અલ્લા-હુમ્મા ઇન્ની અસ અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ અસ અલોકા, મોહંમદીન અબ-દેકા, અન તઝ-હેરલી મસરૂ-દની, ઓર ફીર તીન બાર,ઈન્ના લીલ્લાહે વ-ઈન્ના ઇ-લયહે રાજે-ઉન. કહે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ગુમ-શુદા ચીઝ મીલ જાયેગી. ઓર ચોર માઅલુમ હો-જાયેગા.

૮૯-અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા દર્યાફત કરના મંઝુર હો, તો દો રકઆત, નમાઝે નફીલ પરહે ઓર બાઅદ સલામકે ઇસ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે. વોહ ઈસમ યે હે. યા ખબીરો, અખ-બેરની, પરહ-કર સો રહે. તો ઈનશા-અલ્લાહ, ઉસકો ખાબમેં ચોરીકા પતા માઅલુમ હોગા, યે નમાઝ ઇશાકી નમાઝ બાઅદ પરહે, કપડે

પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર પાક ઓર સાફ બીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખાબમેં ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન-આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઈસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૯૦—ચોરકો દર્યાફ્ત કરનેકી હીકમત=જીસ કીસીકા અસબાબ, યા માલ, ચોરી ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો જીન લોગોં પર, ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમેં એક ગઝ-ભર ઝમીન મીટ્ટીસે લીપ કર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ગાડે ઓર ઉસ ખુંટી પર, થોડીસી હીંગ લગા દેવે, બાઅદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઈસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહેર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બયઠે હેં, વહાં આવે. તાકે લોગોંકો યકીન હો-જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હે. બાઅદ ઉન આદમીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, કે ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુઈ હે. ઓર ખુંટી પર, હરએક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર, ઝુરૂર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમેં કોસી કોસમકી બદબુ પયદા હો-જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ

આયે, ઉસકા હાથ સુંઘે. જીસ પસ કીસીકે હાથમેં હીંગકી બુ ન-હોગી. વોહી ચોર હે. કયુંકે જો શખ્સ ચોર હોગા, તો વોહ મારે ખોફકે ઉસ ખુંટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં લગાયેગા ઓર જીસકે દીલમેં કુછ ખટકા નહીં હોગા, વોહ બીલા ખોફ હાથ લગાયેગા. જબ ખુંટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર ન-હોવે, ઇસ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. ઓર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે જીસકો લોગ પરહેઝ-ગાર, ઓર આમીલમેં શુમાર કરતે હોં. ઓર અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઇસ હીકમતસે ચોર જુરૂર પકડા જાયેગા.

૯૧-જો કોઇ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો ચાહીયે કે દીનકો સુબોહકે વકત, એક તશ્તકે નીચે એક સુફેદ મુર્ગકો રખ્ખે. ઓર સાત મરતબે, **આયતુલ કુરસી**, પરહે. ઓર ઉસ તશ્ત પર હાથ રખ્ખે. જો કોઇ ચોર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા.

બાબ ગ્યારહવાં--આફતોંસે માલકો બચાના.

૯૨-નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, રદી, સહાબીને કીસીસે કહા, કે તુમ્હારે ઘરમેં આગ લગી હે, ઓર જલ-ગયા હે.

અબુ દાઉદને કહા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયું કે યે દુઆ જબસે મેંને આં-હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ રોજસે કભી નાગાહ નહીં ફી હે. તો મેરા ઘર ફીર કયું કર જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ઉસકે અતરાફકે ઘર જલ ગયે થે. લેકીન ઉસકો નુકસાન નહુવા થા. વોહ દુઆ યેહે.

અલ્લા-હુમ્મા અનતા રબ્બી, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા અલય—કા તવક-કલતો, વ અનતા રબ્બુલ અરશીલ કરીમ મા યશા—ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ-યશાઓ લમ-યકુન આ--લમો, અન-નલ્લાહા અલા કુલ્લે શય--ઇન ઇલમા. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આઉજો બેકા, મીન શરરે નફસી, વ મીન શરરે કુલ્લે દાબ--બતીન, અનતા આખે-જુન બે-નાસી--યતેહા, ઇન્ના રબ્બી, અલા સીરા--તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખખી હુઇ દુઆકો, હર રોજ પરહા કરે.

૯૩-જીસ કીસીકે પાસ માલ હોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા ખોફ હો, યા કોઇ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે, યા માલ. યા ઇમલાક, યા બાગ, યા મકાન, યા હવેલી, કોઇ ઝાલીમ ઝુલ્મસે લે-લેના ચાહતા હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે શરીફાકો ગ્યારા મરતબે, હર રોજ બાઅદ, હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો હક તઆલા, ઉસ ઝાલીમસે રિહાઈ દેગા. ઓર મહફુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા--હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૯૪-હુઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રદી. સે મનકુલ હૈ, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમેં ગલ્લા (અનાજ) બોના મંઝુર હો. તો ઉસમેં-સે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિબલા--રૂ ખડા હોકર, યે કહે.

અ--ફ રાઅય-તુમ, મા--તોહુ-ઝેનુના, અઆ અન-તુમ તઝ--રઉ નહુમ, અમ નહુ--નુઝ ઝારેઉન, બલીલ્લાહો તઆલા ઇલ્લા લે-પુલાનીન, મોહંમદીંવ, વજ--અલહો હર સન મુબા--રકન, વરજોકના ફીહી--સ સલા--મતા, વલ આફી-યતા વસ-સુરૂરા વલ ગયે--ઝ.

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર, અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમેં ડાલ દેવે. બાઅદ વોહ અનાજ ખેતમેં બોવે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારીસે છુટકારા પાના.

૯૫-જો કોઇ કરઝ-દાર હો-જાયે, તો અદાયે દયેન-કે લીયે, હર જુમઆ--કો સુબોહકી નમાઝકે બાઅદ, દીન ચડહે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમેં,

આય--તુલ કુરસી, ઓર સુરયે કુલ--યા ઐયો--હલ કાફે--રૂન ઓર સુરયે કુલ-હો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે--રબ્બીન નાસ, દસ બાર, પરહે. ઓર બાઅદ સલામકે, અસ--તગ--ફાર, ૭૦ બાર પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, કરઝ--દારીસે આસાની હોગી.

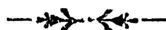
૯૬--વાસ્તે અદાયે કર્ઝકે, બાઅદ નમાઝે મગરેબ, કે અવ્વલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર, દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, યે આયત ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. ઈનશા--અલ્લાહ, જલ્દ કરઝ અદા હોગા. વોહ આયત યે હે.

બિસ--મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ--હસબી--યલ્લાહો વ નેઅ--મલ વકીલ. નેઅ-મલ મવલા, વ નેઅ-મન નસીર.

૯૭-જીસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો. તો ચાહીયે, કે હમેશા ઇશાકી નમાઝ બાઅદ જહાં વોહ સોતા હો, ઉસ જગે અપની દાઢીમેં કંઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઇસ દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-અલ્લાહ કર્ઝદારીસે છુટકારા હોગા. યે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વોહ દુઆ ય હે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા ફરદો, યા મન લમ-યલીદ વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લહુ કોફો-વન અહદ, વ-સલ લલ્લાહો, અલા ખયરે ખલ-કીહી, સૈયદેના મોહંમદીન, વઆ-લીહી અજ-મઇન. અલ્લા હુમ્મા નુરસ-સમા-વાતે વલ અરદે, યા જલ જલાલે, વલ ઈક-રામ

९८, मनकुल हे. के अदाये कर्जके लीये चहार शंबा, (बुध) के रोज रोजा रखखे, ओर सुब्होहकी नमाजके बाअद, या जे हरकी नहाजके बाअद, सुरये फ़ातेहा, याने अल-हम्दकी सुरतको, १४० मरतबे पढ्के ओर हमेशा इस अमलका वीर्द रखखे, तो इंशा-अल्लाह, दरज-दारोंसे छुटेगा.

बाब तेरहवां--कामका अंजाम, याने नेक, ओर बदका गयेबसे जाहीर होना.

९९, इस्ते-खाराके-मायेने त-ल-बे खेरीयत-के हें, अल्लाह तआलासे, ओर इसके सुबुतमें बहोतसी रिवायते ओर हदीसें वारीद हें. अजां--जुमला, ये हदीस हे. मा-खाबा मनीस तखारा, वला न-द--मनीस--तसारा, याने नुकसान नहीं उठाता, जो शख्स, के इस्ते-खारा करता हे, ओर परेशान नहीं होता हे, जो कोइ के मशवेरा करता हे. ओर बाअज हदीससे ये सुबुत हे, के सआदत बनी-आदमकी, राजी होना साथ मरजीये इलाही--के हे. ओर--हजरत सल, सहा--बये किरामको दुआये इस्ते--खाकी ताअलीम फ़रमाते थे. मीस्ल ताअलीम करने सुरते कुरआने मजीदके, ओर रिवायत हे. जामेउल उसुलमें, के हरगीज़ जीयान--कार न-होगा, वोह

શખ્સ, કે જીસને ઇસ્તે--ખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન--ઉઠાયેગા, જીસને--કે મશવેરા કીયા, ઓર ન--હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઈ કી, મઇ-શતમેં. ઓર હઝરત અનસ રદી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કસ્દ કરે તુ, કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે--ખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે લીયે, ફીર દેખ, કે જો તેરે દીલમેં ઇલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે.

જનાબ હઝરત અલી રદી, ને ફરમાયા, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે ઉસકે બાબમેં હક તઆલા, ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા--દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ, ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ--લયેલ, સાત બાર, ઓર તીસરી રકઆતમેં વદ-દોહા, સાત બાર, ચોથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીંમેં, વ-ત-તીન, સાત બાર, ઓર છટ્ટીમેં સુરયે ઇન્ના અન-ઝલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે ચાર રકઆત પરહે. ઉસકે બાઅદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે. બાઅદ, કલ-મયે શરીફ, ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર યે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા કમા સોઅદ-મદીન, વ રબ્બા ઈબ્રાહીમ, વ મુસા, વ ઈસ-હાક, વ યાઅ-કુબ, વ રબ્બા જીબ્ર-ઈલા. વ મીક-ઈલા, વ ઈસરા-ફીલ વ ઈઝરા-ઈલા, વ મુન-ઝેલત તવ-રાતે, વલ ઇંજીલે. વઝ-ઝબુરે. વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ. અરેની મના-મીલ રઅ-ઈતા, વ અનતા તાઅ-લમો બીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમેં, બાદ દુસરી, બાદ તીસરી રાતમેં. અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર નહીં તો, સાત રાતાં તક અમલ કરે. એક શખ્સ, ઉસ કે ખાબમેં આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ. ઓર ઇસ તઓરસે હોગા. કપડે પાક, ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશ્બુ અગર મોઅસ્સર હોવે, તો લગાવે ઓર જહાં નમાઝ પરહે ઉસી જગે મુસલ્લે પર સો રહે.

૧૦૦-જબ કોઈ મુશ્કિલ પેશ આવે, તો ઇસ્તે-ખારા કરના સુન્નત હે. ઓર જબ ઇસ્તે-ખારા કરના મંઝુર હો, તો પેહલે વુઝુ કરકે દુગાના નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઅતમેં બાઅદ-સુરયે અલ-હમ્દ, કે કુલ-યા અય્યોહલ-કાફે-રુન, પરહે ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે કુલ-હો વલ્લાહ, પરહ-કર સલામ ફેરે. ફીર દુરૂદ પરહ-કર, યે દુઆ પરહે.

અલ્લા-હુમ્મા ઈન્ની અસ-તખીરોકા, બે-ઈલ્મે-કા, વસ તક દેરોકા, બે-કુદરતે-કા, વ અસ-અલોકા, મીન ફઝલે-કલ અઝીમ, ફ ઈન્નકા તક-દેરો, વલા અક-દેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અહ્લા-મુલ ગુયુબ. અહલા-હુમ્મા ઇન કુનતા તાઅ-લમો, (અન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી દીની, વ મઆશી વ આકે-બતે અમરી. અવ જાએલા અમરી, વ આજે-લીહી કદ-દેરહો લી, વ યસ્સેરહો લી, સુમ્મા બારેક લી ફી-હે, વ-ઇન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા શરરૂન લી ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-બતે અમરી, અવ આજેલે અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો. વ અક-દેર લીયલ ખયેર, હયસો કાના સુમ્મા અરદે બીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનેસે, જો અમર ઉસકે હકમેં અછછા હોગા, વોહી ઉસકે દીલમેં આવેગા. ઓર બજાયે (અન્ના હાજલ અમરો) કે અપના જો કુછ મતલબ હો, બયાન કરે. યે અમલ બાઅદ ઇશ દી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાબમેં હાલ ખુલ જાવેગા. પાક બીસ્તર પર સો રહે.

બાબ ચોધવાં-મુરદોંકો ખાબમેં દેખના.

૧૦૧-ખાજા હસન બસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદેકો ખાબમેં દેખે, તો વોહ ઇશાકી નમાઝ બાઅદ, ચાર રકઅ.ત નફીલ પરહે, ઓર હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાઅદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

તહા-સોરો, પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે.

અલ્લાહુમ્મા અરેની, ફુલાનન અલલ હા-લતીલ લતી, હોવા અલય-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખકો ખાબમેં દેખેગા.

૧૦૨ અલ્લામા સનવીને અપને મુજરર્બી-બાતમેં લીખખા હે, કે જો કોઇ ઈરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાબમેં કીસી અપને હબીબ, યા દોસ્તકો, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, કે જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો ચાહીયે, કે એક ખાલી મકાનમેં, કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બયઠે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુઝુ હોકર, દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ-લયેલ, સાત બાર પરહે; ઓર બાઅદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરત-સે પરહે. ઓર પાક બીછાને-પર લેટ રહે. કે જો કુછ હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૩ જો શખ્સ ઈરાદા કરે, કે અપને ખાબમેં વોહ કીસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખ્સ ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુઝુ કરે. ઓર લીબાસ પાકીઝા પહેન-કર, ઓર બા-વુઝુ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ-લયેલ, ઓર

વત્તીન, ઓર સુરયે કુલહોવલ્લાહ, હર એકકો સાત સાત બાર પરહે. ઓર ઉસકે બાઅદ, યે કલેમાત પરહે.

અલ્લા-હુમ્મ યા અઝેની, ફી મનામી (કજા વ કજા) બજ-અલ લી, ફેર જન, વ સુહ્ય જન, વ અરેની, ફી મનામી, મસ લહલ્લા બીહી, આલા હાજતે હાઅવતી.

(કજા વ કજા) કી જગા-પર, અપના મતલબ કહે. અગર એક રાતમેં હાલ માલુમ હુવા, તો બેહતર હે. નહીં તો સાત રાત તક, યે અમલ કરે. ઓર જીતને રોજ અમલ કરે ઉતને રોજ, ઓરતસે સોહબત ન કરે.

બાબ પંધરવાં-બલાઓંસે મહફુઝ રેહના.

૧૦૪-જબ કોઇ શખ્સ, અયસે મુકામે ખતર-નાકમેં હો, કે જહાં જાનકા ખોફ હો, તો બાઅદ નમાઝે પંચ-ગાનાકે, આય-તુલ કુરસી, ઓર સુરયે ઇખલાસ, વ ને સુરયે કુલહોવલ્લા હુ, ઓર કુલ અઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ અઉઝો બે-રબ્બીન નાસ, ઓર ફે-ઇન ત-વલ્લવ, ફે-કુલ હસબી-યલ્લાહો, લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલયહે તવક-કલતો, વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ. ઓર આયાતે હીફઝ પરહે. વોહ યું હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલ્લાહો ખયરૂન હાફેઝા, વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહો-વલ કાહેરો, ફવકા ઈબા-દીહી વ ચુર સેલો અલય-કુમ હફ્ઝા વ ઈન્ના રબ્બી અલા કુલ્લે શય-ઇન હફીઝ વ ઇન્ના અલય-કુમ,લ-હાફે-ઝીન, વ હીફ્-ઝન મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારીદ, વ હીફ્-ઝન જાલેકા તકદી-રૂલ અઝી-ઝુલ અઝીમ. વ હફેઝ-નાહા મીન કુલ્લે શયતા-નીર રજીમ, વ-ઈન્ના નહ્નો નઝ-ઝલ નજ-જીકરા, વ ઈન્ના લહુ લ-હાફે-ઝુન. લહુ મોઅક-કે-બાતુન,મીન કુલ્લે બયને યદય-હે, વ--મીન ખલ--ફીહી. યોહા-ફેઝુના મીન અમ-રીલ્લાહ, અલ્લાહો હફી-ઝુન અલીમ. વ અનતા અલય-હીમ બે-વકીલ ઇન કુલ્લો નફ્-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ, બલ-હુવા કુરઆ નુમ મજી દુન. ફી લવ-હીમ મહ-ફુઝ.

૧૦૫-ઇસ હીસારકો સોતે વક્ત ૩, તીન બાર પરહ-કર સો-રહે. તો તમામ બલીયાત-સે મહફુઝ રહે. વોહ હીસાર યે હે.

૧૦૬-લા-ઈલાહા ઇલ લલ્લાહ,હીજા બુન બયની,વ બયના કુલ્લે મુકરે હીન મા-કરાહ. લા ઈલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજા બુન બયના, વ બયના કુલ્લે બલા-ઇન, વ આ-ફતીન, વ ફીતના. બે-રહ--મતેકા, યા અર હમર રાહે--મીન.

જબ કીસીકો દુશમન, યા દેવ, યા પરી, યા ખબીસ, યા સાંપ,યા ચોર, વ-ગયરા,કા ડર હો, તો હીસાર ઉસકો કરના ઝુરૂર

હૈ, ગોયા દુશમનોંસે કિલએમેં મહફુઝ રહેગા. ચાહીયે-કે બાઅદ નમાઝે ઇશાકે, સાત બાર, આ-ય-તુલ કુરસી પરહ-કર, અપને દોનોં હાથોં-પર દમ કરકે, ૩, તીન બાર, દસ્તક દેવે. યાને તાલી બજાવે.

૧૦૭-એક હીસારયે હે, કે ઇસકો સોને વક્ત, સાત મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે જાગીર કે સામને જાવે, ઓર ઉસ-પર દમ કરે, તો ઉસકે ઝુલ્મસે બચેગા. વોહ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, બર જાનશ મે હમ મદૂર રસુ-લુલ્લાહ, બર ઝમા નશ, અસાયે કલી-મુલ્લા દર જીગ-રશ. દર દહા-નશ લુજામે મેહતર, સુલય-માન, અલય-હીસ સલામ.

૧૦૮-હઝરત મવલા અલી રદી-સે રીવાયત હે કે જબ કોઈ સફરમેં જાનેકા ઇરાદા કરે, ઓર રાહમેં કીસી તરેહકા ખોફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પરહે. "અલ્લા હુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લેમ, મા મ-ઈ, વહ-રેઝની વહ-રેઝ મા મ-ઇ, વ બલ્લગ-ની, વ બ-લ-ગા, મા મ-ઈ." ઓર ઈસકે બાઅદ, સુરયે ઇન્ના અન-ઝલના તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે, ઉધર અમનમેં રહે.

જો કોઈ સાત બાર, અલ્લાહો-હફી-ઝુન, અલ્લાહો લતી-ફુન, કદીરુન, રબ્બી, હૈયુન, કૈયુમ, લા-યનામો,

પરહે. તો સફરમેં જમી બક્ષીયાત--સે મહફુઝ રહેગા.

૧૦૯—વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખખે હુયે અશઆર હમેશા પરહે. વોહ યે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં, કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા-ફતા ઇલ્લા અલી, લા સયફા ઇલ્લા જુલ-ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે દુલદુલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશદ ઇં બા-નામ હફ-તાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતી-રમરા જમઆ કુન, યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

—⁂—

બાબ સોલહવાં—સાંપ, બીછ્છુ, ઓર દીવાને કુત્તેકા, ઝેહેર દુર હોના.

—⁂—

૧૧૦-જીસકે.-કે સાંપને કાટા હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતકો સાત બાર, પાની પર દમ કરકે પીલાવે ઓર પાંચ પયસે નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઇસી આયત કો મીટ્ટી પર ફુંક-કર, સાંપ પર મારે, તો અંધા હો-જાવે, વોહ આયત યે હે.

ઇન-નહુમ યકી-દુના કય-દંવ, વ અકીદો કયદા.
ફ-મહ હેલીલ કા-ફે-રીના, અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા,

૧૧૧–રિવાયત હે, કે કઈ સહાબી, એક મકાનમેં ગયે થે. ઈ-તે-ફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઇલાજકે લીયે કહા. તો ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અછછા હો-જાયે, તો હમકો કયા દોગે? ગરઝ-કે, એક ગલ્લા બકરીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર ઉન સહાબીયોં-મેંસે, એક સહાબીને જા-કર, સુરયે ફાતેહા; યાને અલ-હમ્દ, પઢ્હ-કર, ઉસપર દમ કીયા, તો ઉસી વકત વોહ શખ્સ અછ્છા હો-ગયા.

સુરયે અલ-હમ્દકી ઝકાત દીયે બાઅદ, અમલ કારગર હોગા.

૧૧૨–જીસ શખ્સ-કો સાંપ કાટા હો. તો ઇસ આયતે કરીમા-કો પરહ-કર, કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર જીસકો કાટા હો, ઉસ શખ્સકો ખીલાવે અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા-વુઝુ પરહે. વોહ આયત યે હે

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ-કેહા યા મુસા. ફલમ્મા અલક:-હા, ફ-ઇઝા હીયા હૈય-તુન તસઆ. કાલા ખુજહા વલા-તખફ સ-ન-ઈ દોહા સી-ર-તહલ ઉલા.

૧૧૩–રિવાયત આઇ હે, અબદુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે હઝરત સલ, કી ઉંગલીમેં બિછછુને કાટા. પસ જબ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ. બીછછુકો, કે નબીકો છોડે, ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મત-મેંસે, ફીર એક બાર

તનમેં નમકકો પાનીમેં આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની ઉસમેં રખ દી, ફીર આપને કુલ-હો વલ્લાહકી સુરત, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો-બે-રબ્બીન-નાસ, કી સુરતેં પરહના શુરૂ કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ જાતા રહા.

૧૧૪-ખાઅઝી હદીસમેં આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો બીછ્છુકા મંતર આતા હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઇસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઇસ અફસુનકો ૭, સાત મરતબે પરહ-કર, જીસકો કે બીછ્છુ કાટા હો. ઉસકો ઉસ જગા પર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે

બીસ-મીલ્લાહે, સબ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન, બે-હુર મતીન, સલા-મુન અલા-નુહીન, ફીલ આ-લ-મીન,

૧૧૫-જબ કીસીકો બીછ્છુ, યા સાંપ કાટે, તો ઇસ અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન, યાને થુક, ઊસ જગા લગાવે, ફીર અગર દર્દમેં કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેહેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝેહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલેં. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. વ-સલ લલ્લાહો અલા સૈયદેના મોહંમ્દે-નીન નબી-ઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી, વ સહ-બીહી, વ સલ્લમ, સુબહા-નલ લઝી અન-જમ, કુલ્લો જબ્બારીન, મુ-ત-કબ્બેરીન, બે-કુદ્ર-તહી,

ન-ફ્-આ શર રહુ, ફી બરી- યતેહી, વ યજરી કાદી કઝીરી એહ-તદી બસીરી, વ-ન બદદા ય-દ-ઇ બસરી, ઇર જઓ એયો-હસ સમ્મો, કસ સ-મુલ્લાહો અલા રાસીલ ખમસે, વલ હેયે, વલ અક-રબે, વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા હીલ અઝીમ.

૧૧૬-કીચીકો સાંપ, યા બાવલા (દીવાના) કુત્તા, કોઇ દાંત સે કાટને વાલા જાનવર, ઝેહરીલા, યા બે ઝેહરકા કાટ ખાવે, ઉસ કી ખબર લાને-વાલે શખ્સકો, થપ્પડ (મોંહપર તમાચા) મારને સે, ઉસ મરીઝકો આરામ હો જાવે. મરીઝ જો બહોત ફાસીલે પર અપને ઘર હો, વોહ મંતર યે હે.

દુરહા દેહ ખુદા દેહ દુરહા દેહ રસુલ દેહ.

દુરહા દેહ ખુદા દેહ અદદા શયેખ મોહંમદ અરબી દેહ.

અમલમે લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે અરસેમેં સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોમેં પુરા હો-જાવે, તો હરકત નહીં. મગર ઝીયાદા એક રોજભી નહોના ચાહીયે હર રોજ સુબોહકે વકત બા વુઝુ પરહે. અવ્વલ ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ફીર, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, કેહકર ઉપર લીખ્ખા હુવા મંતર, તીન હજાર એકસો પચ્ચીસ મરતબે હર રોજ પરહે. ફીર ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ઓર અપને સીધે હાથ પર, એક ફુંક મારકર ઉઠ બયઠે. અગર હમ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

બાઅદ-હી કોઇ મરીઝ મીલ જાવે, તો ઉસપરભી ઝાડા દેવે. ખુદાકે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હયવાનાત કરે. જીમા યાને ઔરતસે સોહબત, ઓર નશે–સેભી પરહેઝ કરે. જીસમકો પાક ઓર સાફ ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખ્ખે, તો ઉસકો અયસી કુવ્વત હાસીલ હો–જાવેગી, કે જીસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, તો ઉસકા મરઝ ફૌરન જાતા રહેગા અગર એક સાલ તક તરકે હયવા–નાતકા પરહેઝ કરે, તો ઇસ કદર તાકત હો–જાયેગી, કે ખબર લાને–વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત, ફાસીલે પર, આરામે હો–જાવેગા. મગર અયસે આમીલ–પર, યે ફર્ઝ લાઝીમ રહેગા, કે જબ કોઈ ઉસકો બુલાને આવે, તો ફૌરન ઉસકે સાથ–હી જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે, યા ઉસકે પાસ મરીઝ આવે, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડ–કર, અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે, ખાહ કોઇભી વક્ત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝડનેકી તરકીબ–મરીઝ, યા ખબર લાને–વાલેકો દખ્ખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બયઠે, અપના મોંહ દખ્ખનકી તરફ રખ્ખે. ૭, સાત દફા ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ–પર પુંક માર કર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહ–પર મારે. આહીસ્તા ન–મારે, જીતના જોરસે મારેગા, ઉતના–હી ઝીયાદા અસર હોગા. કોઈ ઇઝઝત–દાર, અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમઝાવે, કે વોહ જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-ચંદી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇભી હો, યા ચાંદરાત બાઅદ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે. અમલ કરનેકે દીનોંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અપને હાથ પર સાયા ગીરહનકા પડને દે. ખાહ મકાનમેં બયેઠ-કર પરહે, યા જંગલમેં. નંગે બદન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હરકત નહીં હે. ઝાડનેકે બાઅદ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે ફીર ઓર કોઇ ઇલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝભી ન-કરે, અગર કરતા હો, તો ઝાડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હયવાનાત-સે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના, ગોશ્ત, અંડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કસ્તુરી, ખાનાભી ઇસમેં શામીલ હે.

જીસકો કુત્તા કાટા હો. તો કેલેકે અરક પર, ૪૧ એક-તાલીસ મરતબે, સુરયે કુલહો-વલ્લાહ, દમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ સત્તરહવાં-તાઉન, ઓર વબાકા દુર હોના.

હદીસોંમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને. કે તાઉન યાને વબા, એક અઝાબ હે. કે ઉસકો ભેજા હે.

ઉપર ગીરેહે બની ઇસરા-ઇલકે ઉપર, ઓર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકો, જીસ કીસી ઝમીન પર, તો વહાં ન-જાઓ. ઓર જો ઉસ ઝમીન પર, કે જહાં તુમ રેહતે હો, વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે ભાગો નહીં, ઓર લીખ્ખા હે, કે જો શખ્સ વબાસે મર જાતા હે, વોહ દરજા શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વબામેં, સુબહા નલ્લા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો કોઇ શખ્સ ઇન કલેમાત-કો સુબહો શામ, સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરઝે તાઉનસે મહફુઝ રહે, વોહ યે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, અમા-નુન મીનત તાઅન મોહંમદ રસુલ-લુલ્લાહ, ફીત-તાઉન. સૈયદી અબ્દુલ વહહાબ શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ-ખફી, સૈયદી સીરાજુદ્દીન બલખી, હેયો, સ-મ-દા, યા બાકી. વ-લ-હુલ ક-ત-ફો વાફી, સુબહા-નલ મ-લ-કીલ ખલ્લાક.

૧૨૦-વાસતે દફા હોને વબાકે, હર રોજ બાઅદ ફજરકી નમાઝકે સાત બાર યે દુઆ પરહે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા યા વલી-યલ વલાયે, યા સામે-અદ દુઆયે, વ યા કાશે-ફદ દર રાયે, વલ વબાયે, અસ-રેફ અન-નીલ ક-હ-રા, વલ મ ર દા, વલ વબાઆ, વત તાઉન, વ લ ફી-જાઆ બે-હકકે મોહંમદે

નીલ મુસ્તફા, વલ મુર-તઝા, વ ફાતે-મતીઝ ઝોહરા. વલ હ-સ-નીલ મુજ-તબા, વ હુસય-ને શહીદે દશ્તે કરબલા, યા રબ્બા, યા રબ્બા, યા રબ્બા.

૧૨૧-વાસ્તે વબાકે સુબહો, ઓર શામ, સાત બાર પરહ-કર, ઘરમેં ચારોં તરફ ફુંક દીયા કરે, તો વહાં હરગીઝ વબા નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અબહુલ્લાકા પુત, આમીના-કા જાયા, ભાગરે વબા, મોહમંદ મેરે ઘર આયા.

૧૨૨-વાસ્તે દુર હોને વબાકે, ઇસ શેઅરકો, હર રોજ કેસરતસે (બહોત) પરહે. ઓર દરવાઝેકી ચોખટ પર લગાવે, તો વબાસે મહફુઝ રહે વોહ યે શેઅર હે.

લી ખમ-સતુન ઉતફી-બેહા- હુર રલ વબા ઇલ હાતેમા. અલ-મુસ-તફા, વલ મુર તઝા, વબના-હુમા વલ ફાતેમા.

બાબ અઢારવાં—બીમારીઓંસે શિફા પાના

૧૨૩-મરીઝકા (બીમારકા) હાલ દર્યાફ્ત કરનેમેં-જબ ચાહે, કે કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેબ હે. તો સાત તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉંકે અંગુઠેસે પેશાનીકે બાલ તક નાપ કર, એક બાર દુરૂદ શરીફ, ઓર ૭, સાત બાર સુરયે

અલ-હમ્દ, ઓર એક બાર આ-ય-તુલ કુર્સી પરહે. ઓર બાઅદ સાત મરતબે ઈસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ-મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કસુસીન, મક-શીન, જઝ-મારશીન, મીઆ-શીન, શાકી-શીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે, ઓર દેખે, કે કમ હુવા હે યા ઝીયાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે તો દેવકી અસર હે, ઓર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર તીન ઉંગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુબયાન હે. અગર દો ઉંગલ ઝીયાદા હો-જાવે, તો નઝર ગુફતારકી હે, અગર તીન ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો બાદ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ ઝીયાદા ન-હો, તો મરઝે બદની હે.

૧૨૪-જબ કીસી શખ્સકે આધે સરમેં દર્દ હો, તો અંગુઠે ઓર બીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કન-પટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ, પરહના શુરૂ કરે. ઓર થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાં-તક કે વલદ-દાલ્લીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં, આકર પેશાની-પર મીલ-જાવેં. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો તીન બાર તક કરેં, અગર ઉસસે-ભી ન-જાવે, તો તીન રોજ ઈસી તરેહ કરે. ખુદા ચાહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫-જબ કીસીકે આધે સરમેં દરદ હો, તો સાત બાર, સુરયે "ઈન્ના આ-તય-ના" પરહ-કર, ઉસકી પેશાની-પર દમ કરે.

૧૨૬-જીસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઇ હો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઈસ આયતે કરીમાકો તીન બાર, બાઅદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર દમ કરે, ઇનશા-અલ્લાહો તઆલા, વોહ આંખેં દુખનેસે મહફુઝ રહેગીં. ઓર રોશની ઝીયાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

ફ-કશફ્-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ બસરો-કલ યવમા હદીદ.

૧૨૭-જીસ ઓરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઓરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસંબી રંગકા લેવે. ઓર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઓર સુરયે કુલ-યા ઐયો-હલ કાફે-રૂન, ઓર ઇસ આયતકો પરહ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઓર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે. ઈસ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઓર હર ગીરેહ પર, પરહ-કર દમ કરે. ઓર દોરેકો ઉસ ઓરતકી કમરમેં બાંધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-બેર વમા સબરો-કા ઈલ્લા-બીલ્લાહે, વલા તહ-જના અલયહીમ, વલા-તકો ફી દય-કીન મીમ્મા યમ-કોરૂન, ઇન-નલ્લાહા માઅલ-લઝી નત-તકવ, વલ-લઝી નહુમ મોહસે-નુન.

૧૨૮—જીસ ઔરતકો બચ્ચા તવલ્લુદ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઇસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર, દમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો પીલાવે, વોહ યે હે.

વ—અલ-કત મા—ફીહા, વ ત—ખલ્લત, વાજે—નત લે-રબ્બેહા વ—હુક—કત, આહ યન અશરા—હિયન.

૧૨૯—વાસ્તે દફા હોને, બવાસીર (મસેકી બીમારી) કે, સનીચર કે દીન શુરૂ માહમેં, યે અમલ કરે, એક દાના લાખકા છેદ—વાલા લેકર, યે આયત ૨૧ મરતબે પરહે, અવ-વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે, ઓર ઉસ દાને—પર દમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરેમેં પીરો—કર કમરમેં બાંધે, તો ઇનશા—અલ્લાહ, બીમારી દુર હોગી, વોહ આયત યે હે.

બિસ—મીલ્લા હીર રહુમા નીર રહીમ—સુમ્મુન બુક—મુન ઉમ—યુન, ફહુમ લા યરજે—ઉન

૧૩૦—જબ ઔરત બાંઝ હો, તો ૧૧ ગ્યારા અદદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હરએક સુપારી પર, ૧૧ ગ્યારા મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર એક એક સુપારી ઔરતકો હર રોજ ખીલાવે. ઔરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાઅદ, યે અમલ કરે. દુઆ યે હે.

અલ્લા—હુમ્મા અન-તશ શાહીદો, વ અનલ મશ—હુદો, ફમન યદ—ઉલ મશ—હુદ ઇલ—લશ શાહીદો, યા રબ્બા.

બાબ ઓગનીસવાં-હાઝીરાત.

૧૩૧-હાઝીરાતકા અમલ,-અકસર લોગ, આસેબ (બલા) વ-ગયરા, દફા કરનેકે લીયે કરતે હેં, યે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીઝકો, યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ દીખાતે હેં, તો રૂહોંકા આના, ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-ગયરા, બાતેં સાફ નઝર આયા કરતી હેં. ઓર અકસર મરીઝ-કોભી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોઝસે આરામભી હો-જાતા હે. ઓર ઈસમેં શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ, આજ-કલ અયસેભી હોતે હેં, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજ પર પ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવ્વીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર સીયાહી લગા દેતે હેં. ઓર ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હેં, તો વોહી તસવીરેં, કે જો બનાઈ-થીં, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો-જાતી હેં. ઓર બચ્ચે, યા ગંવાર લોગ ઈસ તરેહ બહેક જાતે હેં. ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આતા હે? તો વોહ ઉસ ભદ્દીસી સુરતકો દેખકર, કેહને લગતે હેં, કે હાં, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક-ઈ સચ્ચા હે. ઓર ઈસકે આમીલભી સચ્ચે મીલ સકતે હેં.

સીયાહ દાગ પર, ટીક ટીકી બાંધકર દેખનેસે આબે ગફ્લત તારી હો-જાતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સયેર હોને લગતી હે. બસ અસલ બાત તો ઇતની-હી હે. બાકી સબ ઉસકે લવાઝીમે હેં. ચુનાંચે હાઝીરાતકા ઇંગરેજી તરીકા યે હે, કે કાંસેકી થાલીમેં કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોંકા) મીલાકર, એક સીયાહ દાગ, થાલીમેં રૂપીયે-કે બરાબર બનાદો. ઉસમેં જરા સંગે મકનાતીસ-ભી મીલાદો, તો અછછા. ફીર ઉસ દાગકે ઉપર પાની ભરકર, કીસી બચ્ચેસે કહો, કે વોહ દાગકી તરફ ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર તુમ ઉસકી કન-પટી, ઓર દીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાદો, ઓર ઉસસે કેહતે રહો, કે દેખો, અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા. ફીર ઉસમેં એક જીન, ખડા હુવા માઅલુમ હોગા. ગરઝ કે, જો જો બાતેં તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં નઝર આતા જાયેગા. ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ ઇશારોંસે નઝર આયેગા. યે અમલ કરતે વકત, પેહલે ચાર છે ચીરાગ રૌશન કરે, તાકે રૌશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ પયદા હો, ઓર ખુશબુભી જલાવે. ઓર ઉસકી ધુની દેવે, ઓર ઇતરભી લગાવે, કે જલ્દ અસર હોવે.

બાબ બોસવાં=હમ-ઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨—અગર કોઇ ચાહે, કે હમ-ઝાદકો તાબે કરે. તો અવ્વલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુબોહ—કો, નવ ઓર દસ બજે—કે દરમ્યાન, ધુપ—મેં ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે; મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બ-ગયેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહને, યે કપડા સીર્ફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ—મર્રાકે કપડે પેહને. અમલ નવ-ચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી જાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઈસ્તે—માલ રખ્ખે, કે જબ તક હમ—ઝાદ કબઝેમેં આવે. ઓર જબ પરહનેકો ખડા હો, તો દોનોં હાથ બાંધે, જયસે-કે અદબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે—કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહાં—કે સરકા સાયા હો રખ્ખે. જબ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન—કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર અમલ પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ, કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વક્ત ફીર અપની નીગાહ આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર પરહે. ઓર*પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખ્ખે. જબ પરહ ચુકે, ઉસ વકત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ મીનીટકે ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હરરોજ પરહે. ઇસી તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન જીસ વકતસે ઓર જીસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન સાલમ લગા હુવા, કે જીસમેં ઇલાયચી-ભી ડાલી હો, વોહ પાન અપને સીધે હાથકી તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હો-જાયા કરે, તો રોજ-મરરા ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ, યા કુયેંમેં ડાલ દીયા કરે. જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વકત સીર્ફ સરકા સાયા, કે જો ઝમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર નઝર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે, અગર કોઇ આવાઝ દેગા. બલકે આવાઝ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા આદમી યા કોઇ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે ઓર ન-બોલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મરરા સાયા ઝમીન-મેંસે કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર સાયા બડહતા જાવેગા: યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા, જો કે અપના ઝમીન પર નઝર પડતા થા, વોહ-ભી સાયા આસમાન પર બિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઇ શખ્સ, કે જો

તુમકો દીખેગા. ઓર વોહ પાન જોકે તુમ્હારે પાસ લગા હુવા મૌજુદ હે, વોહ માંગેગા. પસ આપ પાનકો હાથમેં લેકર ઉસસે કહો, કે તુભી કુછ નિશાની મુજકો દે, અગર ઉસને કુછ નિશાની દી, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા, ખાહ વોહ ચાંદીકા હો, યા લોહેકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વકત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત દો. અગર છલ્લા નદેવે ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલ્લા નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન દફા ઇકરાર કર, કે તુ મેરે કબજેમેં રહેગા. ઓર જો કામ તુજસે કરાઉંગા, તો કરદીઆ કરેગા? અગર વોહ તીન મરતબે અહદ કર લેવે, ઉસ વકત પાન દેદો. ગોયા વોહ તુમ્હારે કબજેમેં હો-ગયા. ઓર તુમ ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકો બુલાના મંજુર હો, ઉસ વકત ચુટકી બજાદી, ઓર દીલમેં કેહ લીયા, કે હાઝીર હો. ફૌરન તુમ્હારે કાનમેં આવાઝ આયેગા, કે હાઝીર હું. ફીર જો કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર દો તીન ઘટેસે ઝીયાદા મત દીક કરો. ઓર હર એક વકત, પાક ઓર સાફ રહો. અગર જીમાઅ-કી નોબત પહોંચે, તો પાની તૈયાર રખ્ખો. અગર ફૌરન નહા-કર પાક હો-જાઓ. લેકીન જબ તક અમલ પરહો, વહાં તક નોબત જીમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે ખાબ નહાનેકી (ગુસલકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વકત ફૌરન બીસતરસે ઉઠ-કર, નહા લેના (ગુસલ કરના) ચાહીયે, મગર જો

ચીઝ તલબ કરો, તો લા-દેગા, લેકીન એસી ચીઝ હરગીઝ મત મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહભી તુમકો બતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧. મરતબે અમલ પરહા જાતા હે. ઇસ અમલમેં બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વગયરા પકાવે. યા કીસી પરહેઝ-ગાર, પાક સાફ ઓરતસે, યા પરહેઝ-ગાર મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે હરગીઝ બાત ચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન-કરે. અમલ યેહે.

હરની પાર બઝાયે એમમઆ અય-નઅસ.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (બત્તિ) ચિરાગકે રૂબરૂ બયઠે. અગર ચિરાગકે રૂબરૂ સાયા ન-પડે. તો ચાહીયે, કે ચિરાગકા તરફ પીઠ કરકે બયઠે.

હમ-ઝાદ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમકે તાઝે ફૂલ, બીલા ફસલ, યા જો ચીઝ, કે તુમ મંગવાઓ, વોહ એક લમહેમેં લા-દેતા હે. ઓર કાનમેં હરએક બાત ઓર સવાલકા જવાબ દેતા હે. બલકે ખુદ ઇસ કદર ખબરેં જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેભી નહીં દેતા. જીસ કામકા તુમ હુકમ કરો, વોહ એક આનમેં કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો, કે ક્યા કરૂં? અગર હમ-ઝાદ અયસે સવાલોંસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઈલાજ ઉસકા યે હે. કે યે હુકમ દીયા જાવે, કે

હમારે લીયે, એક અથવા મકાન આલીશાન બનાઓ, ફીર ઉસમેં બગીચા લગાઓ, ફીર હમારી પુરાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાંઉમેં પાનીકે લીયે કુંયે બનાઓ. ઓર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. ઓર ખેતોંકો ખોદ-કર બરાબર કરો. વ-ગયરા. કામ ઉસકો સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ ફુરસદ ન-હોને પાવે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઈ ઇસકો બચ્ચેકા ખેલ ન-સમઝે. અગર ઈસમેં કુછ ગફલત હુઈ, તો દીવાને હો-જાનેકા, ઓર તબાહ હોનેકા ખોફ હે. ઇસ કામમેં કોઇ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ, ઓર સલહસે અમલ કરે. કે જીસસે કામ-યાબી હો.

બાબ એકૂંસવાં-મોવકિકલકા તાબેહોના.

૧૩૩—જબ કોઇ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા ઓર નમાઝકા પાબદ રહે. જબ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બયેઠનેકા, ઓર પરહે-નેકા ઝુરૂર ઈંતેઝામ કરે, ઓર યેહ-ભી ઝુરૂર ખ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમેં કીસ કદર ગલ્લા ખા-સકતા હું, ઉસી કદર

ગીહું લેકર, ઔર દરીયા, (નદદી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર સુખા દેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે. યા અચ્છી ઔરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઔર દીનં ભર રોઝા રખકર, શામકો (મગરેબકો) અપને હાથોંસે પાની ભરકર કુંએસે લાવે. ઔર ખાનાભી અપને હાથોંસે પકાવે. ઔર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બયઠે.

જા-નમાઝ પર દો—ઝાનું હોકર. કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે બયઠે. ઔર એકહી કપડા, બ-ગયેર સીયા હુવા લેવે, વોહી કપડા બાંધે, ઔર ઉસીકો ઓઢે. યાને આધા બાંધે, ઔર આધા ઓઢે. ઔર લોબાન, ઔર ઈલાયચીકે છીલકે, કોયલોં-કી આગ પર જલાતા જાવે. ઔર ખુબ ઉમદા ખુશબુ, ઈતર વ—ગયરા, કો પરહનેકો મકાનમેં રખ્ખે.-ઔર વોહ મકાન તન-હાઈકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઔર વઝીફા પરહ-નેસે પેહલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં, યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે ખોફ, ઔર ખતર—નાક બાતેં, માઅલુમ હોને લગેંગી, કભી દરીયા માઅલુમ હોગા. કભી રોને ચીલ્લાનેકી, યા હંસનેકી આવાઝ માઅલુમ હોગી. કભી સાંપહી સાંપહી માઅલુમ હોને લગેંગે, બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઈ શખ્સ મુજકો કત્લહી કર ડાલતા હે. લેકીન હરગીઝ ન—ડરો. કયુંકે યે તમામ બાતેં, તુમ્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હેં.

હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઈ બાત ખૌફકી નહીં માઅલુમ હો-સકતી. ઓર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કોઇ શય કીસી કીસમકી ડરાવની વ-ગયરા, નહીં આ-સકતી. ઓર બહોત તસલ્લી, ઓર ઈતમી-નાનસે વઝીફા પરહે,-લેકીન ખુશબુ યાને લોબાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો, ૩૯, દીનકે બાઅદ, ચાલીસવેં દીન, નીહાયતહી ખૌફ (ડર) ઓર ખતર-નાક બાતેં, માઅલુમ હોંગી. લેકીન સાબીત કદમ રહો. ઓર જબ ચાલીસ દીન પુરે હો-જાઈંગે, ઓર વઝીફા-ભી ખતમ હો જાયેગા, ઉસી વક્ત મો-વક્કિલ આકર, હાઝીર હોંગે, ઓર કહેંગે, કે હમ તાબેદાર હેં જો કહો સો કરેં, તો ઉસ વકત આમીલ, ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહા કરો જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહ વઝીફા યે હે.

સુરયે મુઝ-ઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦ ચાલીસ દીનમેં એક લાખ, ઓર પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અંધેરેમેં પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસજીદમેં યા છત પર, બયેઠ કર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામેં રાતકે વક્ત અમલ પરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ-હમ્દ, તીન મરતબે. ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન મરતબે. ઓર અવ્વલ, ઓર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોંસે, અપને ચારોં તરફ ગોલ દાયેરા ખેંચ-લો.

યે અમલ મુશ્કીલ હે. કીસી કામીલ ઉસતાદકો મદદ લેકર કરે. કયું-કે અગર ડર ગયા, તો દીવાના હો-જાયેગા.

પરહેઝ-ગોશ્ત, ઓર મછછીકા, ઓર અંડા, પ્યાજ, લસ્સુન ઘી, દુધ, વ-ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હયવાનાત-ભી કરે, ઝીના, ઝુઠ, ગીબતસે પરહેઝ કરે.

બાબ બાઈસવાં-તાવીજોંકે બ્યાનમેં.

૧૩૪-વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ, યા નકશ, ચાર તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી હે. ઉન ચારોંકી તાસીરાત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેમ-માલ ભી અલગ અલગ હુવા કરતી હે. તાવીજ સહબ મતલબકે હોતે હેં, ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીબ-ભી અલગ અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજોંમેં આયતેં ઓર ઉસકે અદદ, ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવક્કીલોંકે નામ, વ-ગયરા, આતે હેં. ઓર અકસર ફતીલોંમેં શકલેં આતી હેં, તો વયસે તાવીજાત, ઓર ફતીલે, ગુજરાતીમેં લીખના મુશ્કીલ હે, ઓર છાપનાભી સીવાયે ઉરદુ, ઓર અર-બીકે ગુજરાતીમેં નહીં હો-સકતા હે ઇસલીયે યહાં ફકત પંદરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી ઝકાત, વ-ગયરા, કે

કવાએદ લીખ્ખે જાતે હેં. દુસરી કીસમકે તાવીજ, અયસી હરફલોંકે લીયે નહીં લીખ્ખે ગયે હેં. અદદ, યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીયે. અગર કોઇ તાવીજ લીખ્ખે, તો ઉરદુ અદદ લીખ્ખે.

પંધરાકા તાવીજ, નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીયે મુજર્રબ-રીબ હે. મગર સબસે પેહલે ઝુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી ઝકાત દી-જાવે. ઓર ઉસકો અમલમેં લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે, વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન-કરેગા. ઝકાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-રાતસે ઉસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ રાતકો બાઅદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેહને. ઓર બદનમેં ખુશબુ લગા-કર, ફરશે ઝમીન પર બયઠે. ઓર ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર; ઉસી જગા સો-રહે. મગર દુરૂદ શરીફ, પરહનેસે યે નિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી ઝકાત દેતા-હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ-ગરઝ, સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેં-સે ફારીગ હોકર જાફરાનકી સીયાહી, ઓર નઇ કમલસે તીન હજાર, એકસો પચીસ, આતશી નકશ લીખ્ખે. ઓર ઉન તાવીજોંમેં ઉદ લગાકર, આગમેં એકકે બાઅદ એક, જલાવે; જલાતે વક્ત અપના મોંહ, મશરકકી (પુરબ) તરફ રખ્ખે. ઇસી તરેહ ૧૦, દસ

દીન તક બરાબર કરતા રહે. ફીર હર રોજ ઇસી કદર, બાબી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર દરીયા, યા નહદી, પર જાકર, પાનીમેં ડાલ-દીયા કરે, ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખ્ખે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક, તાવીજ લીખકર દરીયા, યા નહદીમેં, યા તાલાબમેં, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર ડાલા કરે, આબી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉદ જલાવે, ઇસ તરેહ યે બીસ દીન હુચે. ફીર દસ દીન તક, બાદી નકશ. યાને તાવીજ, લીખ્ખે. ઓર હર રોજ ઇસી કદર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામેં ઉડા દીયા કરે. યા કોઇ ઉંચે દરખ્તોંકી શાખોંમેં બાંધ-દીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા લગે. ઓર બાદી, યાને હવાઇ, તાવીજ લીખતે વક્ત, મોંહ શિમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખ્ખે, ઓર બુખુર ઉદકા જલાવે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક તાવીજ લીખ્ખે, ફીર આખીરકે દસ દીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ જુનુબકી (દખ્ખનકી) તરફ રખ્ખે. ઓર બુખુર શક્કરકા જલાવે. બાઝે ઉસતાદ અયસાભી કરતે હેં, કે ખાકી તાવીજ લીખકર ઝમીનમેં દફન નહીં કરતે, બલકે એક રીકાબીમેં દરીયા, યા નહદી, કી સાફ ઓર પાકીઝા રેતી, ખુશ્ક યાને સુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હેં, ઓર ઇસ તરેહ-પર ગીનતી પુરી કરતે હેં. જબ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીલ્લા પુરા

હોજાવે. તર્ફ ઝકાત પુરી સમઝે. ફીર આખીરકો નમાઝે હુશ્શાના, યાને નફીલ શુકીયા અદા કરે, ઓર ફીર રાતકો ચ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, સુબોહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત રસુલ સલ, કી દેકર, વોહ શીરીની બચ્ચોંકો બાંટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા ઓર પંધરાકા નકશ, તુમ્હારે અમલમેં આયા. પસ અબ જીસ કામકે લીયે ઇસે કરોગે, તો વોહ પુરા ઉતરેગા. અયસી નંગી તલવાર હે, કે કભી ખતા નહીં કરતી, ઓર ઈસકા વાર કભી ખાલી નહીં જાતા. હાઝીરાતકે લીયે, અગર કાંસેકે કટોરેકે અંદર ભાગી તાવીજ પંધરાકા લીખકર ફીર જહાં, પાંચકા હીસ્સા (આંક) હે, વહાં સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમે તેલ ભરકર, ના-બાલીગ, મગર પાક, ઓર સાફ, લડકી, યા લડકેકે હાથમેં પકડા-દો. ઓર ઉસ લડકી, યા લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમેં પાંચકે હીસ્સે પર ટીક ટીકી બાંધકર દેખતા રહે, તો ચંદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીન્નીયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી, ફીર જીનકે બાદશાહસે જો કુછ મતલબ ચાહો, વોહ દર્યાફ્ત કર લો.

અગર કુશાએશે રીઝકકે લીયે, બાદીકા નકશ લીખકર કીસી ઉંચે ફલદાર દરખ્તસે લટકા દોગે, તો રીઝક બેહોત બઢેગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર આગમેં ડાલ દોગે, તો મતલુબ મુતી(તાબેદાર)હોજાએગા. ઓર

દુશ્મનોંકો હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર પુરાની કબરમેં દબા દોગે, તો કામયાબી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર જીસ કામકે લીયે લીખબાં કરોગે, તો ફોરન તાસીર ઝાહીર હુવા કરેગી. અગરચે ૧૫, પંધરાકે નકશકી ઝકાત અદા કરકે અમલમેં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત, ઓર મુશ્કીલકા હે. ઓર જો શખસ, ફારીગુલ-માલ હો, યાને જીસકો દુન્યવી કામોંસે પુરસત રેહતી હે. વોહી કર સકતા હે. હરએક કિસમકે તાવીઝોંકી ઝકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે ઓર વોહ આમીલોંકી ઓર મુરશીદોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અક્સર લોગ છપી હુઇ કિતાબોંમેં દેખકર, નકશ હર કીસી કામકે લીયે લીખકર દેતે હેં, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હેં. લેકીન જબ તક ઝકાત દેકર, તાવીજ અમલમેં ન-લાયે હોં. વહાં તક વોહ તાવીજ, કુછ અસર નહીં કરતા, ઇસી તરેહ અમલીયાતકે લીયે-ભી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરૂરત હે. કોઇભી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમેં ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબમેં દેખકર બ-ગયેર ચીલ્લેકે કુછભી અમલ કરેંગે, યા તાવીજ લીખેંગે, તો કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, (તાવીજ) જો ચાર કિસમકે હેં. વોહ નીચે લીખખે જાતે હેં.

આતશી.

۶	۱	۸
۷	۵	۳
۲	۹	۴

આબી.

۸	۳	۴
۱	۵	۹
۶	۷	۲

બાદી.

۴	۳	۸
۹	۵	۱
۲	۷	۶

ખાકી.

۴	۹	۲
۳	۵	۷
۸	۱	۶

વાઝેહ હો, કે નકશ ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ, જીસ ખાનેમેં ૧, એકકા, હીંદસા (આંક) લીખ્ખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧–૨–૩–૪, હીંદસે લીખ્ખે જાતે હેં, ઓર ૯, પર ખાતમ કરતે હેં. ઓર આબી નકશ, ભરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭ સાત, ફીર ૮, ફીર ૯, ફીર ૧, ૨, ઓર ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખ્ખે, ઓર બાદીકા નકશ ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખ્ખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે તીન તક લીખ્ખે. ઓર ખાકી નકશ, ૮ કે હીંદસે સે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખ્ખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશાકી એક અજીબ તરકીબ.

પેહલે તીન રોજ, તીન હજાર મરતબે લીખ્ખે, તાકે તીન દીનમેં નવ હજાર નકશ પુરે હો–જાવેં. ઓર બાઅદ તીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતબે, હર રોજ લીખ્ખા કરે. ઓર તીન દીન તક, નકશ ઇસી તરેહ લીખ્ખે, તાકે તીન દીનમેં તીન હજાર નકશ ચેભી હો–જાવેં.

ગોયા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખખે જચે. ફીર હર રોજ એક હજાર બાર નકશ લીખખા કરે. ઓર ગ્યારા દીન તક, ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ ગ્યારા દીનકે ઇસ અમલસે નિસાબ. યાને ઝકાત, પુરી હો–જાયેંગી. ઇસકે બાઅદ હર રોજ, પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર ઉસકા લીખના કાયેમ રખ્ખે. તાકે અમલ કાયેમ રહેગા.

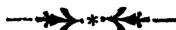
દુસરી તરકીબ યે–હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. પેહલે રોજ એક, ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે રોજ તીન, ઇસ તરેહ એક એકુ નકશ રોજ બડહાતા જાવે. જબ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવેં, તબ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો બડહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના, યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે. બાઅદ અમલ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દફે નકશ લીખખા કરે, તાકે અમલ કાયેમ રહેગા.

તીસરી તરકીબ યે હે–કે સો નકશ હર રોજ લીખખે. ઓર સો રોજ તક, યાને તીન મહીને ઓર દસ દીન તક લીખખે. બાઅદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક નકશ પર નૌબત પહોંચ જાયે, તબ ચીલ્લા પુરા સમઝે. ફીર હર રોજ પંધરા, યા ૯, નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયેમ રહે.

પસ ઇસ પંધરાકે નકશસે કુલ બીમારીયાં દફા હોતી હેં, પુરુહાત અઝ-હદ હોતે હેં, હુબકે લીયે તીર બ-હદફ હે. વોહ નકશે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

٦	٧	٢
١	٥	٩
٨	٤	٣

બાબ તેઈસવાં તાવીજોંકે આદાબમેં.

૧૩૫-જબ તાવીજ લીખનેકા કીસીકા ઇરાદા હો, તો અવ્વલ ગુસલ કરે, તો બેહતર હે. વર ન વુઝુ, તો ઝુરૂર કરે. ફીર અપને બદનમેં ખુશબુ લગાકર, થોડી ખુશબુ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર દરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન-કરે. ઓર નાપાક ઔરત ઉસકે પાસ ન-આને પાવે. ઓર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે (બસ-મીલ્લાહ,કે હેં, વોહ ઝુરૂર લીખ્ખે. (હુબ) મોહબ્બતકા નકશ, લીખતે વકત કોઇ મીઠી ચીઝ અપને મોંહમેં ઝુરૂર રખ લેવે. ઓર કીસીકે લીયે ભી મોહબ્બતકા તાવીજ, હરામ કામકે લીયે હરગીઝ, ન લીખ્ખે. ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખ્ખે, તો મોંહ અપના મતલુબકે ઉસકી તરફ કરે, ઓર ઇસ કદર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે ગોયા

સામને ખડા હે. ઓર અહાવતકા તાવીજ લીખ્ખે. તો કડવી ચીઝ મોંહમેં રખ્ખે. ઓર અગર ઝબાન–બંદીકા તાવીજ લીખ્ખે, તો થોડા મોમ દાંતોંમેં દબાવે ઓર આખીર મહીનેમેં લીખ્ખે. ઓર તેગ–બંદીકા, ઓર ખાબ–બંદીકા લીખ્ખે, તો સીયાહીસે લીખ્ખે.

ફતેહુલ કદીર, મેં લીખ્ખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો ઉસ તાવીજકે સાથ પાય–ખાનેમેં જાનેકા મુજાયેકા નહીં હે, અગર ઉસકો ઉતાર કર જાવ, તો બહેતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે અગર નગીને પર, કોઇ દુઆ, યા આયત કંદા, યાને ખોદી હુઇ હો, ઓર ઉસપર મોમ, યા કપડા મડહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય–ખાનેમેં લેકર જાનેમેં હરકત નહીં હે.

અક્સર મોઅતેબર કિતાબોંસે યે સાબીત હે, કે જીસ તાવીજ, યા અમલમેં ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહીં. યા જીસકે માઅને સમઝમેં ન–આતે હોં. અગર કોઇ રકબા હદીસે શરીફસે સાબીત હો, ઓર માઅને સમઝમેં ન–આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુજાયેકા નહીં. વર ન બાએસ ખરાબીયે ઇમાન હે. ઓર અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકો પરહના બાએસે ઝવાલે-ઇમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તોફીક દેવે. લાઝીમ હે, કે જાદુ, યા સહર સીખ-કર અપને ઇમાનકો ઝાયે ન-કરે. આયતે કુરઆની, ઓર

ઈરશાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહને, ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ નજરાના લેતે હેં. ઉસકો લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેબ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. ઓર અગર લેને-વાલેકી નિયતમેં ફરેબ હે, તો હરગીઝ લેના જાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ-ગારી નહી, ઓર કિતાબમેં દેખકર કે- સમઝે, દો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેહ (ગાંઠ) દેકર ગંડા બના દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જબ કોઇ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસ્બીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરને લગે, ઓર ખુબ હીલ-હીલ કર પરહને લગે. ઓર દીલમેં યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ બડા આમીલ જાને, તો અયસે ફરેબી શખ્સકો લેના જયેઝ નહીં. કયું-કે યે ફરેબ હે, ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલ્લાહ તઆલા, ફાલ, ઓર ગંડે-વાલોંકો હિદાયત કરે. કે અપની ગીજા હરામસે ન-કરેં. કયું-કે જીસકી ગીજા હરામસે હોગી, તો ઉસકે તાવીજમેં ઓર દુઆમેં કમ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ, તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુરૂફયેં વાકીફ નહીં હોતે, તો બિલકુલ ગલત, ઓર બે-ફાયેદા લીખ્ખે જાતે હેં. ઇસલીયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે, આમીલકો ચાહીયે, કે તીલસમકે ફવાયેદ ઠીક ઉસ્તાદ

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખ્ખે. વ બેહ્વા કુછભી ફાયેદા નહીં હોગા.

બાબ ચોબીસવાં-તાલે, ઓર સીતારે, ઓર અબ-જદકા બ્યાન.

૧૩૬—જીસ શખ્સકો અપના તાલે, યા રાસી, માઅલુમ નહો, તો વોહ અપને નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસસે તાલે, યા રાસી, માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકઃ નામ મહબુબ-અલી હે, તો ઉસકા તાલે (રાસી) બુરજે અસદ, યાને હીંદી સીંહ હે ઇસી તરેહસે હરએક શખ્સકી રાસ, યા તાલે, માઅલુમ કર સકતે હેં. ઉલમાયે નુજુમને બારા બુરજ કાયેમ કીયે હેં, જીસકો હીંદીમેં રાસી કેહતે હેં.

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નિફાક યાને બે-બનાવ હે, તો અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના મોહાલ હે. ક્યુ કે કુદરતી તાસીર કભી નહીં ફીર સકતી હે. હાં, અગર કુદરતી નિફાક નહો, તો ઝુરૂર અસર હો-જાતા હે.

બુરજોકે અરબી નામ	હીંદી નામ	બુરજોકે હુરૂફ હીંદી ઓર અરબી.	બુરજોંકી દોસ્તી, ઓર અદાવત.
હમલ	મેસ	અ—અ—લ	જદીકે સાથ અસદકો,
		અલેફ, એન, લામ,	હમલકે સાથ સુંબુલાકો,
સુર	વરખ	બ—ગ—ઉ	મીઝાનકે સાથ હુતકો,
		બે, વાવ.	દલુકે સાથ સરતાનકો,
જોઝા	મીથુન	ક—છ—ચ	કોસકે સાથ સુરકો, ઓર
		કાફ, કાફ	જોઝા, કે સાથ સુરકો,
સરતાન	કરક	ડ—હ	દુશ્મની હે.
		હે, ડાલ.	હુતકે સાથ અસદકો,
અસદ	સીંહ	મ—ટ	અકરબકે સાથ મીઝાનકો,
		મીમ, ટે.	જદીકે સાથ જોઝાકો, સુરકે
સુંબુલા	કન્યા	પ—ઠ—ણ	સાથ અકરબકો. સરતાન કે
		પે.	સાથ કોસકો સુંબુલાકે સાથ
મીઝાન	તુલા	ર—ત	દલુકો, થોડી મોવફિકત હે.
		રે, તે તોય.	હમલકે સાથ મીઝાનકો
અકરબ	વૃશ્ચીક	ન—ય	સુરકે સાથ અકરબકો,
		નુન, યે.	જોઝાકે સાથ કોસકો,
કોસ	ધન	ભ—ધ—ઢ—ફ	સરતાનકે સાથ જદીકો,
		ફે	અસદકે સાથ દલુકો,
જદી	મકર	જ—ખ	સુંબુલા—કે સાથ હુતકો,
		જીમ, ખે.	બરાબર દોસ્તી હે.
દલુ	કુંભ	ગ—શ	
		સીન, સુવાદ, શે, ગેન	
હુત	મીન	દ—ચ—ઝ—થ	
		દાલ, ચે	

સિતારોંકા બ્યાન–સિતારે સાત હેં. ઉનકે નામ, ઓર ખાસીયતેં, ઓર નેક ઓર બદકા હાલ નીચે લીખ્ખા ગયા હે.

સિતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનાચર	ખાકી
મુશતરી	જુમેગત	આતશી
મીરીંખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	જુમઆ	બાદી
ઉતારદ	બુધ	ખાકી
કમર	પીર	આબી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સિતારે હેં, શમ્સ, ઓર મીરીંખ, નેહસ હેં. ઝોહલ કભી નેક ઓર કભી બદ હોતા હે. લેકીન કોઇ અમલ કમર દર અકરબમેં યાને હીંદીમેં જીસકો પંચક કહતે હેં. ઉસમેં કોઇ અમલ શુરૂ નહીં કરે.

હુરૂફે તહજજીકે (ગીનતી) અદદ–આમીલકો ચાહીયે, કે બ–ગયેર દર્યાફ્ત કરને અદદ હુરૂફે તહજજીકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશ, ભરના ગયેર મુમકીન હે. લે–હાજા નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે. ઓર ઉસયેં હરફોંકી ખાસીયત–ભી લીખ–દી હે. કે જીસસે સુહુલત, યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલફ	છોટી હે	તાય,	મીમ	ફે.	શીન	જાલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦
બાદી	બે,	વાવ,	યે,	નુન	સુવાદ	તે.	દુવાદ
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦
આબી	જીમ	ઝે	કાફ	સીન,	[illegible]	સે.	ઝોય,
	૩	૭	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦
ખાકી	દાલ	બડી હે	લામ	એન.	રે.	ખે.	ગેન
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦

જીસ આયત, ઓરઇસમકે અદદ (ગીનતી) નીકાલના મંઝુર હો, તો હુરૂફે મકતુબી, યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદદ, યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફુ-ઝી, યાને જીસકા તલફ્ફુઝ, યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતા હે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હુવા, કે હુરૂફે મકતુબી, યાને હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે તીન હરફ હેં. ઓર હુરૂફે મલફુ-ઝી ચાર હરફ હેં. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હેં. પસ ઇસ હિસાબસે હુરૂફે મકતુબીકે પંધરા અદદ હોતે હેં. ઇસ તરેહસે હરએક નામકે, યા આયતકે અદદ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત, આતશી, યા બાદી, યા આબી. યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખસકે નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત, બ-ખુબી માઅલુમ હોગી. ઇસલીયે નુજુમકી કિતાબોંમેંસે તહકીક કરકે, સબ ખુલાસા લીખખા ગયા હે, કે જીસસે આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહકી હરકત, યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમેં, યા નકશ લીખનેમેં બ-ખુબી મદદ મીલે.

બાબ પચ્ચીસવાં–મંતરોંકે બયાનમેં.

ચું–કે યે કિતાબ બ–નઝરે ફાયદયે આમ, લીખ્ખી ગઈ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે હરએક ખાસ, ઓર આમ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાયેં. ઈસલીયે કે, જો કોઇ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી, યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી, યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઈસલીયે કિતાબમેં પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખ્ખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર, અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરભી લીખ્ખે ગયે હેં. અહલે ઈસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયું–કે ઉસમેં શયેતીનસે મદદ માંગી જાતી હે.

૧૩૭–મોહનીકા મંતર–સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે, ઓર સંદલ, ઓર ઈતર, ઓર લોબાન, ઓર ફુલ, અપને પાસ રખ્ખે ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ એક્કીસ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંઅલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબઝેમેં આ–જાયે, તો ફુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહ–કર ફુંક દેવે. ઓર મતલુબકી પીઠ પર મારે, ખુદા ચાહે, તો વોહ સાથ હો–જાયે, વોહ મંતર યે હે.

કામરૂ દેસસે આઇ અકછા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ જોગીકી ફુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે હમારે ફુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દોહાઈ લુના ચમારીકી,

૧૩૮—મોહબ્બતકા સુરમા-આકાશ-બેલ, (હીંદી વાંદો) જો આમ, ઓર ઇમલી, વ-ગયરા, કે ઉપર ઉગતા હે. થોડી રૂઇમેં લપેટ કર, ઇતવારકે દીન, દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઇતર, ઓર પાન, ઓર ફુલ, અપને પાસ રખ્ખે, ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમેં લગાવે. ઓર જીસકે સામને જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૩૯—અદાવત-કીસીમેં દુશમની કરના મંજુર હોવે, તો ઓરતકે સરકે બાલ, ઓર મરદકા કપડા, જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમેં દુશ્મની હોગી.

૧૪૦—મોહબ્બતકા મંતર--ગાઝે ગીડરોકે સરમેં એક છોટીસી સીંગ હોતી હે. જીસકો ગીડર સીંગી કેહતે હે. અગર પુખ નક્ષત્ર ઇતવારમેં ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે, ઓર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મંતર, ૧૦૮ મરતબે પરહે, તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી. ફીર ઉસે નવ--ચંદી ઇતવારકો ગુલાબકે પાનીમે ઘીસ-કર, જીસકે કંધે પર, યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર યે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉં, ગીદર સીંગી સીધ કરાઉં જીસકે કાંધે લગાઉં જાયે, વોહ મેરે બસમેં આયે, જો ન આવે મેરા કામ. મહાદેવકી ઉસકો આન. ગુરૂ ગોરખકી દુ હાઇ, ગીદર સીંગ સીધ હો-જાયે,

૧૪૧–કીસીકો અપને તાબે કરનેકા મંતર–એક છોટીસી સુપારી ઇતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન યાને ઇતવારકો ઉસકો સીંદુરકા ટીકા,ઓર લોબાનકી ધુની દેકર,એક પાક કબ્જી મેં બંધ કરકે–રખ છોડે. જબ કભી સુરજ, યા ચાંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ, કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહતા રહે. જબ ગહન ખતમ હો-જાવે, તબ બાહેર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જબ પા-ખાના ફીરે, તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાબીત નીકાલ–કર, ધોકર અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ જીસકો ઉસકા એક ટુકડા પાનમેં ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમેં હો-જાયેગા, લેકીન ઇસ બાતકા ખ્યાલ રખ્ખે. કે અમલ કરને-વાલેકા મોંહ ચાંદ. ઓર સુરજકી તરફ અમલ પઢતે વક્ત હો, ઓર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહ મંતર યે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, ગહન લગે ગોયાયે, ગહન સુપારી ખાતે–હી મેરે બસમેં હો–જાયે. દુહાઇ મહાદેવકી, દુહાઇ ગુરૂ ગોરખનાથ–કી.

૧૪૨–કીસીકો અપને ઇશ્કમેં દીવાના કરનેકા મંતર-કીસી એકેલે મકાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચાકડી માર કર બયેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખ્ખે. તાકે અપના સાયા સામને નઝર આવે, ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહ–કર ઉઠ ખડા હોવે, ઇસ તરેહ બીલા–નાગાહ, ચાલીસ

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા.
વોહ મંતર યે હે.

યા ઇબલીસ, યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલાનેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બયઠેકો ઉઠાલા, ન-લાવે, તો અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે.

૧૪૩-મોહબ્બતકા મંતર-હીંદુ લોગ, જો સુબાહકો દરીયા કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેંક દેતે હેં, વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખ્ખે, પસ દસેહરા, યા દીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં જાવે. ઓર આબાદીસે દુર, કહીં પીપલ યા બડકા, (હીંદીવડ) અકેલા દરખ્ત ખડા હો, ઉસકે નીચે જાકર એક ચુલ્હા બનાવે. ઓર ખોપરીમેં ચાંવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વોહી મીસવાક(દાતન)ખોપરીકે નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બડા(હિસાર)કુંડલ ખેંચ લેવે. ઓર ઉસી કુંડલ-કે અંદર બયેઠ કર. યે કામ કરે, ઓર ચુલ્હાભી કુંડલકે અંદર બનાવે. જબ તક ચાંવલ પકકે વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મઝબુત દીલ કરકે બયઠે ઓર હરગીઝ ન-ડરે. બહોતસી ખૌફ-નાક શીકલેં દીખાઇ દેંગી. ઓર કુંડલકે ચારોં તરફસે આકર ઘેરેગી. મગર કુંડલકે અંદર ન આ-સકેંગી. ઇસલીયે બીલકુલ બે-ફીકર હોકર અંદર બયઠા રહે, જબ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક-કર ગલ જાવે, તબ ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

આડકે સાથ ચીપક કર રેહ-જાઇંગે, ઓર કુછ ગીર પડેંગે. પસ ઉન દોનોં કિસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહછાન-કર રખખે જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહ-ગયે થે, અગર ઉનમેંસે એક દો દાને કીસીકો મીઠાઇમેં મીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ શખ્સ ઉસીકા હો-જાયેગા. ઓર અગર ગીરે હુયે ચાંવલ-મેંસે એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઇ-હો જાયેગી. મગર ઉન ચાંવલોંકો ધુપમેં અછ્છી તરેહ સુખાકાર રખખે. કયું કે અગર ગીલે બંધ કરકે રખખોગે, તો સડ જાવેંગે કુંડલ નીકાલનેકા મંતર યે હે.

આય-તુલ કુરસી, દીન કુરઆન, ચવદા તબક તુઇ રહમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ તેરી અસવારી, લંકાસા કોટ સમંદરસી ખાઇ, યા હઝરત સુલય-માન પયગંબર તેરી દુહાઇ.

તીન મરતબે યે મંતરકો પરહે. ઓર છુરી-પર દમ કરે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુંડલ) અયસા ખેંચે. કે લકીર કહીં ટુટને ન--પાવે. ઓર જહાં કુંડલકે દોનોં સીરે મીલ-જાવેં, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંદર બયેઠ-કર કુલ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક, નીચેકા અમલ પરહતા જાવે. વોહ અમલ યે હે.

હરના-ગરસે ચાંવલ લાઉં, ગંગા-જલસે ખીર પકાઉં, બીબીકો યે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલા-કર બસમેં લાઉં,

કીલુ તેરે મોત પીતા, જીને તુઝે ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલુ અનંત કીલું. બીસોયોં દંત જાગો, જીસ કામમેં લાઉં, ઉસમેં લાગો.

૧૪૪-બચ્ચા પયદા હોનેકા દર્દ દૂર હોનેકા મંતર-અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દર્દ હોતા હો. ઔર બચ્ચા પયદા ન હોતા હો, તો યે મંતર પરહ-કર, કાલે દોરેમેં સાત ગીરેહ ગાંઠે લગાવે, ઔર કમરમેં બાંધનેકો દેવે. ઈન્શા અલ્લાહ તુરત, બચ્ચા પયદા હોવે, ઔર જબ બચ્ચા પયદા હોવે, તબ વોહ દોરા ખોલ-દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા ટુટે, પુલાનીકા (ઔરતકા નામ લેવે) પેટ છુટે.

૧૪૫-બીછ્છુ ઉતારનેકા મંતર-અગર બીછ્છુ ઉતારના મંઝુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમેં કરે. ચને ભુને હુયે, પાવ-સેર લેકર, ઉસ-પર, સો બરતકે યે મંતર પરહ-કર દમ કરે. ઔર વોહ ચને બચ્ચોંકો બાંટે. બાઅદ સાત રોજકે બીછ્છુ ઉતારે, તો ઝેહર ઉતર જાયેગા. વોહ મંતર યે હે.

બડમેં જડ, જડમેં ડાલી, વહાં બસે બીછ્છન કાલી, બીછ્છનકે અઠારે બચ્ચે, છે કાલે, છે કબરે, છે કંકોતરે, ઉતરે તો ઉતારૂં, ચઢે તો મારૂં, ઉતર બીછ્છુ દંક છોડ.

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતીકી આન.

૧૪૬—મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના—લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઈસ મંતરકો સાત દીન તક, યાને હર રોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમેં આયેગા. ફીર પાનકે બીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન બીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ઘરનાર, હાથમેં બીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે સુખ નહો, જબ દેખે હમારા મુખ, તો આવે ઉસકો સુખ, હમારા બચન ન રખ્ખે, તો તુઝે મહાબીરકી આન.

બાબ છબ્બીસવાં—શોઅબોદોંમેં.

૧૪૭—થોડા નવસાગર, ઓર આકર કરહા (અકકલ-ગલા) ઘીસ-કર, અપને મોંહકે બીચમેં રખ્ખે. ઓર ઉસકે પાનીસે ગરગરા કરે. બાઅદ ઉસકે ઇંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

*યહાં ઉસ શખ્સકા નામ લેવે. અમલમેં લાતે વકત નામ લેનેકી ઝુરરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વકત નામ લેવે.

મોંહકે રખ્ખે, તો હરગીઝ મોંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા. ગોયા મોંહમેં બરફ રખ્ખા હે.

૧૪૮—અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર ગધા લોટા હો, વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનેકે રખ્ખે. તો ખાને-વાલે લોગ ઇસ શીદ્દતસે હંસે, ઓર કેહ-કહા મારે, કે ઉનકા ખાના છુટ જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

૧૪૯—અગર મુરદા (મૈયત) ઇનસાનકે દાંત,ઓર હુદહુદ જાનવરકી ઝબાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખ્ખે, તો વોહ હરગીઝ ખાબ યાને નીંદસે નહીં જાયેગા.

૧૫૦—અગર કીસીકો બીછ્છુને ડંક મારા (કાટા) હો, તો થોડા નવ-સાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ ઘીસકર સુંઘાવે, કે જીસસે ઉસકી બુ દીમાગમેં પહોંચેગી, તો ફોરન બીછ્છુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૫૧—અગર કીસીકો સાંપને (ડંક મારા) કાટા હો, તો ઉસી વકત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે. ઓર બારીક ઘોસકર, સાંપ કાટે હુયે-કે દીમાગમેં પહોંચાવે, તો ઉસી દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા, ઓર મરનેસે બચ જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, ક્યું-કે દેર હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન-હોગા.

૧૫૨—સમંદર-ફીન, ઓર ગંધક, કો રૂઇમેં લપેટ કર, ઓર ઉસકી બત્તી બનાકર, તીલકે તેલમેં રખકર બત્તીકો જલાવે, તો ક્યસીભી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહીં બુઝેગી.

૧૫૩-ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ઘુઘુ, યાને (ઘુવડ) જાનવરકા તલવા લેકર, ઉસે પાનમેં રખ-કર, જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ-જાવે.

૧૫૪-છુઇ-મુઇ, યાને શરમીંદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઔરતકો શરમીંદા કરના મંઝુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઔર મુઠ્ઠી બંદ કર લેવે, જબ તક અપની મુઠ્ઠી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહેંગે.

૧૫૫-જંગલી મેંડકકી ચરબી લેકર, તીન બાર તલવેમેં, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગ પર ચલે જાયેં, તો પાઉં હરગીઝ ન-જલેગા.

૧૫૬-ઔરતકા સબુચા, યાને ઘડા, પાનીસે કભી ખાલી ઔર કભી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે-હંસકી ચોંચ લેકર મંગલકે રોજ પન-ઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેંચે, જો કોઇ પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકર જાયેગી. તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઔર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ઘડા ભરા હુવા નઝર આયેગા. ગરઝ-કે જીતની દફા આના જાના હોગા ઉતની દફા ખાલી, ઔર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૫૭-જાનવરોંકો પકડનેકા ઇલાજ-ચાહીયે, કે ચને, યા ચાંવલ, યા ગીહું, લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમેં તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા પર વોહ દાના પડેગા, ઔર જો

પરીંદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૌરન બે-હોશ હો-જાયેગા, ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

૧૫૮-બ-ગયેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના=અગર સુફેદ ચીનોઠીકો પાનીમેં ઘોસકર, ખીડાઉં-પર, લગાવે. ઓર ઉસકો સુકવે, ઓર ફીર પાંઉ ઘોકર ખીડાઉં-પર, બ-ગયેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

૧૫૯-અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાઅદ એક હફતે તક, મોરકો ખીલાવે, બાઅદ એક હફતેકે ઉસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર, હાથમેં લગાવે, ઓર ફીર હાથમેં ચાંદી, યા સોનેકી કોઇ ચીઝ અપને હાથમેં લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

૧૬૦-તમામ ઘરમેં સાંપ દીખલાઇ દેંગે-સાંપકી કંચલી લાકર, ચ ર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર, ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે, ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક, યાને પુરબકી તરફ રખ્ખે, તો એક ઘડીકે બાઅદ, તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ ગુલ કર દેગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઇંગે

૧૬૧-લોહેકી ઝંજીર, યા સંકલ, આગમેં ગરમ કી હુઇ પકડના-ભંગડેકે પત્તોંકા અરક હાથમેં ખુબ મલકર, સાયેમેં ખુશ્ક કરેં, ફીર ગરમ કી-હુઇ ઝંજીર, યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહફુઝ રહેગે.

બાબ સત્તાઈસવાં-અદવીયાત. યાને દવાઈયાંકે બયાનમેં,

જાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઈ અયસા મરઝ નહીં, કે જીસકે દફા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઈલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં જાબીર રદી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા બીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ-હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરઝમેં મુબ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે અલ્લાહ તઆલા, પર તવક-કલ કરકે, અપને મરઝકા ઈલાજ કરે, ઓર યે સમઝે, કે શાફીએ બરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુઈ હે.

૧૯૨-સરકે દર્દકા ઈલાજ—જબ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સર પર લગાવે, સુંઠ, ઓર એરંડ, કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સર પર લગાવે.

૧૯૩-સરકે દર્દકા ઈલાજ અગર કીસીકો દર્દ સરમેં ગરમીસે હોતા હો, તો સુર્ફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે ફુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનોં ચીઝેં વઝન ચાર ચાર માશે લેકર

લેવે, પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૪-આધે સરકે દર્દકા ઇલાજ—કાગજી લીમુંકા રસ, દો (ટીપે) કતરે, નાકમેં ડાલે, જીસ તરફ સરકા દર્દ ન-હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

નવ—સાગર, ચાર રતી, પાનીમેં ઘીસકર, નાકમેં ડાલે, જીધર દર્દ ન—હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

ઇરકાન, યા કંવલેકા ઇલાજ=રેવદ—ચીની, ચાર માશે, કાશની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઈન ચીઝોંકો પાવ સેર પાનીમેં રાતકો ભીગા રખ્ખે, ઓર સુબોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઇસી તરેહસે ૭, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટટી ચીઝેં, ઓર તેલ, વ—ગયરા ન—ખાવે.

ત્રીફલા ઓર સુકી ગીલો, (ગરવેલ) યે દોનોં ચીઝેં બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર બારીક કુટે, ઓર દસ માશે, હર રોજ સુબોહમેં ખાવે, યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૬૫-બવાસીર, યાને મસોંકા ઈલાજ—બવાસીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હો, ઓર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો બવાસીર ખુની કેહતે હેં. ઓર જીસ-મેંસે ખુન ન-નીકલે, ઓર ફુલ જાવે, ઉસકો બાદી, બવાસીર કેહતે હેં. ઉસકા ઇલાજ યે હે. હાર સીંગારકે બીજકો છીલે, ઓર વજન એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મીરચીયાં, આધા તોલા લેવે. યે દોનોં ચીઝોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં બનાવે,

ઓર વજન હર એક ગોલીકા દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. ઓર વોહ ગોલી હર રોજ એક, સુબોહકો ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરહેઝ, ગરમ ચીઝેં, ગોશ્ત, મછ્છી, બેગન, વ-ગયરાકા રખ્ખે.

શોરા-કલમી, ઓર રસોત, હમ વઝન લેકર, ઉસકો બારીક પીસ ડાલે, ઓર જંગલી બેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઓર હર રોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઓર યેહી ગોલીયોં-મેંસે ઘીસકર મસોં પર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

કાલી-જીરીકા સુફુફ, (ભુકી) ખુની, ઓર બાદી, બવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી-જીરી એક તોલા લેવે, આધી સેકે, એ.ર ઓર આધી કચ્ચી રખ્ખે. ઓર હર રોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

રસોત, સુકે ધાને, ઓર નાગ-કેસર, યે તીનોં ચીઝેં વઝનમેં બરાબર લેવે. ઓર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઓર હર રોજ, સુબોહમેં એક તોલા ફંકી મારે, ઓર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

૧૬૬-મીરગી, યાને ફેફરેકા ઈલાજ-આકર કરહા, યાને હીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહદમેં મીલાવે, ઓર [illegible] આદમીકો એક તોલા, ઓર બચ્ચેકો દો-માશે, હર રોજ ખીલાવે, એક હફ્તેમેં આરામ હો-જાયેગા.

૧૬૭—જીસકો નીસ્ગીકા (ફ્રેફ્રરા) આરીઝા હોવે, તો તુખ્મે કુન્ચા, યાને કાકંચેકે બીજકો ગાયકે ઘીમેં જોશ દેકર, વોહી ઘી, જીસકો ફ્રેફ્રરા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે. તો આરામ હોગા.

૧૬૮—આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ—બડકી (વડ) કુંપલ ગાયકે દહીમેં પીસકર, ઉસકો જલી હુઇ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

અગર કીસીકા બદન જલકર સુફેદ હો—ગયા હો, તો હરડે, ઓર બેડે, ઓર આંવલે, કો પાનીમેં પીસકર લગાવે

૧૬૯—કાનકે દર્દકા ઇલાજ=લસ્સન-કો કુટકર, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમેં દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

મીઠા તેલ લેવે, ઓર ઉસમેં થોડાવજ ગરમ કરે. ઓર જબ ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમેં વોહ તેલ ટપકાવે.

જીસ શખ્સકા કાન પક ગયા હો, ઓર ઉસમેસે પીપ બેહતા હો, તો ખાલીસ શેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ઓર વોહ બત્તી ઉસ કાનમેં રખ્ખે, તો પીપ ચંદ રોજમેં બંદ હો—જાયેગા.

૧૭૦—દાંતોંકે દર્દકા ઇલાજ=તુલસીકી પત્તીયાં, ઓર કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, દાંતોંકે નીચે દબાયે

માજુફલગરા, નવસાગર, ઓર અફ્રસુન, હર એક પાંચ માશે પીસકર, દાંતોં—પર રખ્ખે, તો દર્દ દુર હોગા, ઓર [illegible]

૧૭૧-ખાંસીકા ઇલાજ-મુલેઠી,(જેઠીમદ)ઓર કાલી મીરચ બીરયાન (ભુનકે) કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં મોંહમેં રખ્ખે. યે ઇલાજ બલગમી ખાંસીકો મુફીદ હે.

કાકડા-સીંગ, જેઠીમદ, બબુલકા ગુંદ, ખસખસકે પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજન મેં લેવે, ઓર કુટ છાન-કર, સુપુફ, યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હરરોજ તીન માશે ખાવે.

૧૭૨-હીચકીકા ઇલાજ=નારીયેલકે બલ જલ કર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયેં, ઓર જબ વોહ રાખ (ખાક) પાનીકે નીચે બયેઠ જાયે, તો પાની ખાલીસ (સાફ) ઉસકા લેકર પીયેં.

મોરકે પર જલાકર, તીન માશે, ખાલીસ શેહદમેં મીલાકર ખાયેં.

પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાબેં.

૧૭૩-તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ-લીમુંકા અરક, એક દામ, પ્યાઝકા અરક, એક દામ, બાહમ મીલા-કર, ચવદા રોજ તક પીયેં. ઓર સીવાયે નરમ ચીઝકે, માનીંદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકે, કે ઓર ન-ખાવેં.

કરેલેકી કુંપલેં સુખી, વઝન સાડે તીન મીસકાલ લેવે, ઓર ઉસસે આધા વઝન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાન-કર, હર રોજ સુબોહકો ઠંડે પાનીકે સાથ પીયેં, તો તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

૧૭૪–સુઝાક, યાને પીરમેકા ઈલાજ–કબાબ-ચીની, રેવંદ ચીની, ઓર ઈલાયચી, વઝન હરએક છે માશે, કલમી શોરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, યે સબ ચીઝેં બારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયે.

જાસવંતીકે ફુલ, પેહલે રોજ, એક ફુલકો બતાશેકે સાથ ખાવે, ઈસી તરેહસે ચાર રોજ તક ખાવે, એક એક ફુલ રોજ ઝીયાદા ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક ફુલ કમ રકે ખાવે, કે એક તક હો–જાવે, ઈનશા અલ્લાહ, સુઝાક (પીરમા) અચ્છા હો–જાયેગા.

દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બડકા (વડ) દુધ ભરકર, ૩ તીન રોજ સુબેહકે વક્ત ખાવે, બડકા દુધ અકસર સુબેહકો સુરજ નીકલનેકે અવ્વલહી નીકલેગા.

સંદલકા ખાલીસ તેલ, બતાશેમે ડાલ–કર ચંદ રોજ ખાવે, તો બીમારી દુર હોગી.

મેંહદીકે પત્તે, આંવલે, સફેદ જીરા, ઓર ધનીયા, (યાને) ગોખરૂ, સબ વઝનમેં એક એક તોલા લેવે, ઓર ઈન સબકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મટીકે કોરે બરતનમેં પાની ડાલકે રાતકો ભીગાવે. ઓર સુબેહમેં પાની નીથારકે ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

૧૭૫–આંખોંકા ઈલાજ=સુરમા બનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પથ્થર દો માશે, હરડેકે પોસ્ત છે માશે, બાંસ લોચન,

છે મારો, ઈન સબ ચીઝોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે. તો આખોંકી રૌશની ઝીયાદા હોગી.

જીનકી આંખે કમજોર હો-ગઈ હોં, તો યે સુરમા બનાવે,-જાફ્રરાન, કાપુર, ઓર મીસરી, યે તીનાં ચીઝેં હમ વઝન લેકર, બારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવેં.

૧૭૬-દમ્મેકા ઈલાજ-ફીટકી-કો આગ પર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટ-કર ભુકી બનાવે. ઓર ખુરાક દો મારો, હર રોજ ખાવે.

મદાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે, એક તોલા સુબોહમેં ખાવે.

૧૭૭-કુ૦વતે બાહ,-યાને તાકતકી દવાયે-સમંદર સોખ, તાલમ-ખાના, (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુફ બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે (ઠંડી ચીઝેં) પરહેઝ કરે.

આકર કરહા, (અક્કલ-ગરા) એક દીરહમ, તુખમે રીહાન, આઠ દીરહમ, શક્કર નવ દીરહમ, કુટ-કર, ઓર છાનકર, ગોલીયાં બનાકર એક દીરહમ ખાવે.

ધનીયા સુકે, ઓર બહુ-ફલી, યે દોનાં ચીઝેં, બરાબર પીસકર, એક તોલા હર રોજ, દુધકે સાથ ખાવે, તો મની

(ખાત) ગાડહી હોગી. ઔર કમરકા દર્દ, ઔર કમજોરી-કી શીકાયત દુર હોગી.

૧૭૮-તપ, યાને બુખારકા ઈલાજ-સમંદર ફૂલ, ઔર કાલી મીરચ, તુલસીકે પત્તે, યે સબ બરાબર વઝનમેં લેકર, એક માશા, તપ આનેકે અવ્વલ, બાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

પીપલ, (પીપર) કાલી-મીરચ, ઔર કલોંજી, ચીરાતા, ગેરૂ, હર એક, એક એક માશા, ભંગકે પત્તે દો-માશે, કુટ છાનકર સુફુફ બનાયેં, ઔર બુખાર આનેકે અવ્વલ સુફુફ એક માશા ખાવે. બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

તુખમે રીહાન, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક તોલા મીસરીકે શરબતમેં ભીગા દેવે, જબકે વોહ ફુલ જાવે. તો તપ-વાલેકો તીન રોજ તક, ઈસી તઔરસે પીલાવે ખુદા ચાહે, તો તપ દફા હો-જાયેગી.

૧૭૯-ઝેહરકા ઈલાજ જીસ, શખ્સને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કય, (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની, પીલા કર કરાવે, યા ઘી પીલાવે.

સબ કીસમકે ઝેહરકો ફાયેદા કરે-ચૌલાઈકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઔર અગર ખુશ્ક (સુખી) હો, તો દો માશે; પાનીમેં પીસકર ગાયકે ઘીકે સાથ ખાવે,

ગાયકા ઘી, દસ દીરહમ, ઓર લાહોરી નમક, દો દીરહમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, શખ્સકો ફાયેદા હોગા. યાને ઉસકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૮૦–કંઠ-માલાકા ઈલાજ–મુલીકે બીજ, પીસ–કર બકરીકે દુધમેં મીલા–કર લેપ કરે.

ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમેં મીલા-કર, કંઠ-માલાકે દાનોં-પર લગાવેં.

૧૮૧–આવાઝ ખુલનેકા ઈલાજ=ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમેં જોશ દેકર, ગરગરે કરેં, ઓર ગુંદીકી જડ, મોંહમેં રખ્ખે,.

ચાંવલ, ગુડમેં પકાકર, વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયેં. ફીર એક ઘંટેકે બાઅદ, દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયેં, ઓર મોંહમેં કબાબ–ચીની રખ્ખે.

૧૮૨–ઝુકામ, ઓર નઝલેકા ઈલાજ-જો પુઝલાત દીમાગ-સે નાકકી રાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલક–કી તરફ ગીરે, વેહ નઝલા હે, ઈસ મરઝમેં જીમાઅ, ઓર ઉપે સોનેસે, ઓર ખટાઈ, ઓર દહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. ખુંદકા કાહવા, પીનેસે ઝુઝુલકો ફાયેદા હોતા હે. ઓર ઝાફરાન પીસકર, ગરમ કરકે સર પર, લગાનેસે ઝુકામ દુરફ હો–જાતા હે.

૧૮૩—બાલ ઉડાનેકા પાઉડર=કલઈ ચુના, જો-કે બુઝા હુવા નહો, વોહ દો તોલે, હડતાલ ઝર્દ, ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત, એક તોલા. કાપુર દો માશે. ઈન સબકો-(ભુકી) સુપુર્દ કરકે. કીસી શીશીમેં રખ્ખેં, ઓર ઝુરૂરતકે વક્ત કદરે (થોડા) લેકર પાનીસે લગાયે, ઓર ચંદ મીનીટ બાઅદ ધો ડાલે, તો બાલ સબ ગીર જાઇગે, ફીર કદરે (થોડા) તેલ લગાયેં.

૧૮૪—જુલ્લાબકી ગોલીયાં=સોના-મકીકે પત્તે, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો બદામકે તેલમેં મીલાકર, ગુલ-કંદ, હરડેકા મુરબ્બા, કાલી દરાખ, કુપીકા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર. સબકો પીસકર, ઉસકી ગોલીયાં જગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખ્ખે, ઓર ઝુરૂરતકે વક્ત, એક યા દો, ગોલી સુબોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો-જાતા હે.

૧૮૫—મોંહકી બદબુ દુર કરનેકા ઈલાજ—અગર મોંહસે બદબુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોંહમેં રખ્ખે. ઈલાયચી, સુપારી, લોંગ, ઓર આકર કરહા, (અકકલ-કરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં, છોટી છોટી બનાકર મોંહમેં રખ્ખે.

૧૮૬-મસોડોંકા વરમ, (સોજા) દુર કરનેકો ઈલાજ=ચમેલીકે પત્તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુંદીકે ઝાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમેં ડાલ-કર. જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે, ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

૧૮૭ હયઝા, યા કોલેરાકા ઇલાજ-અગર કય (ઉલટી) ઓર દસ્ત જારી હોં, તો દરયાઇ ખોપરા, ઓર ઝેહરા મોહરા, યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલા-કર પીલાનેસે, દસ્ત, ઓ કય, બંદ હોંગે,

૧૮૮-તીહાલ, યાને તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ=જીગરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હો-જાતા હે, જીસસે બદન દુબલા, ઓર બુખારભી આને લગ જાતા હે, ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવ-સાગર, રાઈ, અજવાન, કતીરા ગુંદ, સબ એક એક માશા, મીસરી દો માશે, ઉસકા સુફુફ (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર જીસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ બાજુ લેટ જાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઇકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ-ખટટી ઓર બાદીકી ચીઝેં, ઓર તેલ વાલી ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

શાયકીનો, ઓર નાઝેરીનો. સે ઇલતી-માસ કરતા હું, કે ઇસ કિતાબકે જમા કરનેમેં મુજકો બોહત મુશ્કીલેં પેશ આઇ હેં. ઓર ઇસમેં જો અમલીયાત, ઓર તાવીઝાત, ઓર દવાયેં વ-ગયરા, દાખીલ કીયે હેં, ઇસસે ઝુરૂર ફ-યેદા મીલેગા, લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ. કીસીકી નિયતસે ન-કરે, કયું-કે ઉસમેં દીની, ઓર દુન્યાવી નુકસાન હે. ઓર અદાવતકે અમલ, અગરચે કારગર હોતે હેં. લેકીન કીસીકા જરાસી બાત પર બરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે, વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેંબી નુકસાન ઉઠાયેગા, ઓર સીફ્લી, યાને હીંદ્વી અમલ, મુસલમાનોંકો કરના હરગીઝ દુરૂસ્ત નહીં હે. ક્યુંકે વોહ સબ શયતાની અમલ હેં. મેને ઇસ કિતાબમેં અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ કીયે હેં, કે અગર કીસી મુશરીક, યા હીંદુકો ઉસકી ઝુરૂરત હો, તો વોહ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાવે. હરએક અમલ, યા ઇસમમેં તાસીર ઝુરૂર હે. લેકીન બુઝુરગોને જોજો કવાયેદ બતાયે હેં, ઉન કવાયેદ, ઓર તરકીબોંકે મોતાબીક અમલ કરનેસે કામ–યાબી હાસીલ હોગી, હરકોઇ ચીઝ બરાબર અમલ કરકે તજરૂબા કરે, અગર એક વક્તમેં કામ–યાબી નહો, તો દુસરી વક્ત અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ફતેહ–મંદી હાસીલ હોગી,

ગુજરાતીમેં આજ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે યેહ કિતાબ શાયેકીનોંકો પસંદ આઇ હે, ક્યું કે ઇસ કિતાબકો ચોથી મરતબે છપવાનેકી નોબત આઇ હે.

અલ-હમ્દો લિલ્લાહ કે યે કિતાબ ઝોહા કરામાત, ઉર્ફે બઝી-નયે અમલીયાત. તમામ હુઇ ખુદાવંદ કરીમ અપને હબીબ હઝરત મોહંમદ મુસતફા સલ કે તુફૈલસે ઇસકો મકબુલે આમ કરે. આમીન. યા રબ્બુલ આ-લ-મીન.

